

Márk

evangéliuma

Jézus eljövele

(Mt 3:1–12; Lk 3:1–9, 15–17; Jn 1:19–28)

1 ¹Ez az örömhírnek[†] a kezdete, amely Jézus Krisztusról[†], Isten Fiáról szól*.
²Ézsaiás próféta[†] így írt erről:

„Elküldöm előtted követemet,
 aki majd utat készít számodra.”

Mal 3:1

³ „Valaki kiált a pusztában:
 »Készítsétek elő az Úr útját!
 Tegyétek egyenessé ösvényeit!«”

Ézs 40:3

⁴Megjelent Bemerítő János a pusztában és bemerítette[†] az embereket. Azt mondta nekik, hogy változtassák meg azt, ahogy gondolkodnak és ahogy élnek, merítkezzenek be, hogy Isten megbocsássa a bűneiket. ⁵Kiment hozzá Júdea népe és a jeruzsálemiek is, ő pedig bemerítette őket a Jordán folyóba, miután megvallották bűneiket. ⁶János teveszőrből készült ruhát és derekán bőrvet hordott. Sáskát[†] és vadmézet evett. ⁷Ezt hirdette: „Aki utánam jön, hatalmasabb nálam, és én még arra sem vagyok méltó, hogy lehajoljak, és a saruja szíját kikössem. ⁸Én vízbe merítelek be titeket, ő azonban Szent Szellemben[†] fog majd titeket bemeríteni.”

Jézus bemerítkezése

(Mt 3:13–17; Lk 3:21–22)

⁹Abban az időben történt, hogy Jézus eljött Galilea tartomány Názáret nevű városából, és János bemerítette[†] őt a Jordán folyóba. ¹⁰Amint feljött a vízből, látta, hogy megnyílik a menny, és a Szent Szellem[†] galamb formájában leszáll rá. ¹¹Ezután egy hang hallatszott a mennyből: „Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.”

Jézus megkísértése

(Mt 4:1–11; Lk 4:1–13)

¹²Ezután kivitte őt a Szent Szellem[†] a pusztába. ¹³Jézus negyven napig volt azon a helyen, miközben a Sátán próbára tette őt. Vadállatok is voltak ott, és angyalok gondoskodtak róla.

I:I Isten Fia Néhány görög másolat kihagyja ezeket a szavakat.

Jézus kiválasztja néhány tanítványát*(Mt 4:12–22; Lk 4:14–15; 5:1–11)*

¹⁴Miután Jánost[†] elfogták, Jézus elment Galileába. Isten örömhírét[†] hirdette: ¹⁵„Eljött az idő, és közel van az Isten királysága. Változtassátok meg ahogyan gondolkodtok és ahogy éltek, és higgyétek el az örömhírt!”

¹⁶Amikor Jézus egyszer a Galileai — tó partján járt, meglátta Simont* és András, Simon testvérét. Éppen hálót vetettek a tóba, ugyanis halászok voltak. ¹⁷Jézus így szólt hozzájuk: „Kövessetek engem, és én emberhalásszá teszlek titeket!” ¹⁸Ők azonnal otthagyták a hálóikat, és követték Jézust.

¹⁹Miután kissé továbbment, meglátta Jakabot, aki Zebedeus fia volt, és testvérét, Jánost. Ők a hajóban voltak, és a hálóikat javígtatták. ²⁰Jézus azonnal elhívta őket is. Erre ők otthagyták apjukat, Zebedeust a hajóban levő munkásokkal együtt, és követték őt.

Jézus meggyógyít egy embert, akiben gonosz szellem volt*(Lk 4:31–37)*

²¹Ezután elmentek Kapernaum városába. A következő szombat[†] Jézus bement a zsinagógába[†] és tanított. ²²Mindenki csodálkozott a tanításán, mert nem úgy tanított, mint a törvénytanítók, hanem úgy, mint akinek hatalma van. ²³A zsinagógában éppen akkor ott volt egy ember, akiben gonosz szellem volt. Ez az ember így kiáltott fel: ²⁴„Mit akarsz tőlünk, názáreti Jézus?! Azért jöttél, hogy elpusztíts minket? Tudom, ki vagy te: az Isten Szentje!”

²⁵Jézus ekkor ráparancsolt: „Hallgass, és menj ki belőle!” ²⁶A gonosz szellem[†] ekkor megrázta a férfit, majd hangos kiáltással kiment belőle.

²⁷Ezen aztán mindenki elcsodálkozott, és egymást kérdezgették: „Milyen új tanítás ez? Hatalommal parancsol a gonosz szellemeknek, és azok engedelmessékednek neki!” ²⁸Gyorsan híre ment Jézus cselekedeteinek Galilea egész vidékén.

Jézus sok embert meggyógyít*(Mt 8:14–17; Lk 4:38–41)*

²⁹Miután kijöttek a zsinagógából[†], Jakabbal és Jánossal együtt Simon és András házához mentek. ³⁰Simon anyósa lázasan feküdt. Ezt azonnal megmondták Jézusnak. ³¹Jézus odalépett az asszonyhoz, megfogta a kezét, és felállította. Az asszonynak elmúlt a láza, és szolgálni kezdett nekik.

³²Este, miután lement a nap, betegeket vittek Jézushoz, és olyan embereket, akikben gonosz szellem volt. ³³Az egész város összegyűlt az ajtó előtt. ³⁴Jézus sok embert meggyógyított, akik különféle betegségekben szenvedtek, és sok gonosz szellemet is kiűzött. A gonosz szellemeket azonban nem engedte megszólalni, mert jól ismerték őt.

Jézus felkészül az örömhír hirdetésére*(Lk 4:42–44)*

³⁵Kora reggel, amikor még sötét volt, Jézus felkelt, kiment a házból egy elhagyatott helyre, hogy imádkozzon. ³⁶Simon és társai később kimentek Jézus után, hogy megkeressék. ³⁷Amikor rátaláltak, így szóltak hozzá: „Mindenki téged keres!”

1:16 *Simon* Simon másik neve Péter volt. Lásd még 29, 36. versekben.

³⁸De Jézus ezt mondta nekik: „Menjünk innen tovább a szomszédos falvakba is, hogy ott is hirdethessem az örömhírt†, hiszen ezért jöttem.” ³⁹El is ment, és bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban†, és kiűzte a gonosz szellemeket.

Jézus meggyógyít egy beteget

(Mt 8:1–4; Lk 5:12–16)

⁴⁰Odament hozzá egy leprás†. Letérdelt Jézus előtt, és így kérte őt: „Tudom, hogy meg tudnál gyógyítani engem, ha akarnál!”

⁴¹Jézus megsajnálta őt. Kinyújtotta a kezét, megérintette a leprást†, és így szólt hozzá: „Akarom. Gyógyulj meg!” ⁴²Erre azonnal elmúlt róla a lepra, és teljesen egészséges lett.

⁴³Jézus szigorúan figyelmeztette őt, és elbocsátotta. ⁴⁴Ezt mondta neki: „Vigyázz, senkinek se szólj erről! Hanem menj, és mutasd meg magad a papnak!* Mózes† törvénye szerint vidd el az áldozatot tisztulásodért. Ez lesz a bizonyíték nekik arra, hogy meggyógyultál.” ⁴⁵Az ember azonban elment, és mindenfelé híresztelte és elmesélte, hogy mi történt. Ezért aztán Jézus nem tudott többé nyíltan bemenni a városba. Elhagyatott helyeken tartózkodott, és az emberek mindenfelől odajöttek hozzá.

Jézus meggyógyít egy bénát

(Mt 9:1–8; Lk 5:17–26)

2¹Néhány nappal később Jézus visszatért Kapernaumba†. Hamar elterjedt a híre, hogy otthon van. ²Olyan sokan gyűltek oda, hogy már az ajtó előtt sem volt hely. Jézus Isten üzenetéről beszélt éppen nekik, amikor ³négy férfi érkezett, akik egy béna embert hoztak. ⁴A tömeg miatt nem tudtak Jézus közelébe menni. Ezért megbontották a háztetőt, és nyílást vágtak rajta Jézus fölé. Ezután leeresztették a bénát az ágyával együtt, amelyen feküdt. ⁵Jézus látva, hogy milyen nagy hitük van, így szólt a bénához: „Fiam, meg vannak bocsátva bűneid.”

⁶Ült ott néhány törvénytánoító is. Ők így gondolkodtak magukban: ⁷„Hogyan mondhat ilyet? Istent gyalázza! Hiszen senki nem bocsáthatja meg a bűnöket, csakis Isten!”

⁸Jézus azonnal felismerte, hogy mit gondolnak magukban, ezért így szólt hozzájuk: „Miért gondoltok ilyeneket magatokban? ⁹Melyik könnyebb? Azt mondani a bénának: »Meg vannak bocsátva bűneid!«, vagy azt: »Kelj fel, fogd az ágyadat és járj!« ¹⁰De most azért, hogy megtudjátok, hogy az Emberfiának† van hatalma arra, hogy megbocsássa a bűnöket itt a földön” — így szólt a bénához: ¹¹„Kelj fel, fogd az ágyadat, és menj haza!” ¹²A férfi felkelt, azonnal felemelte az ágyát, és mindenki szeme láttára kiment onnan. Mindnyájan elcsodálkoztak, dicsőítették Istent, és ezt mondták: „Sohasem láttunk még ilyet!”

Lévi (Máté) követi Jézust

(Mt 9:9–13; Lk 5:27–32)

¹³Jézus ezután ismét kiment a tó partjára. Az egész tömeg követte őt, ő pedig tanította őket. ¹⁴Amikor onnan továbbment, meglátta Lévit, Alfeus

1:44 *mutasd meg* Mózes törvénye szerint a papnak kell megítélnie, hogy a zsidó ember meggyógyult-e a leprából.

fiát, aki a vámnál ült. „Kövess engem!” — mondta neki Jézus. Lévi azonnal felállt, és követte Jézust.

¹⁵Ezután Lévi házában asztalhoz ültek. Sok vámszedő[†] és bűnös evett együtt Jézussal és a tanítványaival, mert sokan követték őt közülük. ¹⁶Amikor a farizeusok[†] közül néhány törvénytánító meglátta, hogy Jézus bűnösökkel és vámszedőkkel eszik együtt, megkérdezték Jézus tanítványait: „Hogy lehet az, hogy a vámszedőkkel és a bűnösökkel együtt eszik!?”

¹⁷Jézus meghallotta ezt, és így szólt az törvénytánítókhoz: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek. Nem azért jöttem, hogy igaz embereket hívjak el, hanem hogy bűnösöket.”

Jézus nem olyan, mint a többi vallási vezető

(Mt 9:14–17; Lk 5:33–39)

¹⁸János[†] tanítványai és a farizeusok[†] böjtöltek[†]. Eljöttek néhányan Jézushoz, és megkérdezték tőle: „Miért van az, hogy János tanítványai és a farizeusok tanítványai is böjtölnek, a te tanítványaid viszont nem?”

¹⁹Ő pedig ezt válaszolta: „Böjtölhetnek-e[†] a vőlegény barátai, amíg velük van a vőlegény? Addig, amíg velük van a vőlegény, nem böjtölhetnek. ²⁰De eljön az idő, amikor elviszik tőlük a vőlegényt. Akkor majd ők is böjtölni fognak.”

²¹„Senki nem varr foltot új anyagból régi ruhára. Ha mégis megteszi, az új anyagból készült folt összemegy, kiszakít a régi anyagból, és így még nagyobb lesz a szakadás! ²²Senki nem tölt új bort régi tömlőkbe[†]. Ha valaki mégis ezt teszi, az új bor szétszakítja a régi tömlőket, és kárba vész mind a bor, mind a tömlők. Az új bort új tömlőkbe kell tölteni!”

Néhány zsidó kritizálja Jézust

(Mt 12:1–8; Lk 6:1–5)

²³Éppen szombat[†] volt, amikor Jézus és tanítványai egy gabonaföldön mentek keresztül. A tanítványok útközben letéptek néhány kalászt. ²⁴A farizeusok[†] erre így szóltak Jézushoz: „Nézd! Miért tesznek a tanítványaid olyat, amit szombaton nem szabad tenni?”

²⁵Jézus ezt válaszolta nekik: „Sohasem olvastátok, hogy mit tett Dávid[†], amikor ő és a vele levők megéheztek és szükségben voltak? Bementek Isten házába, amikor Abjátár volt a főpap[†]. ²⁶Dávid evett az Istennek felajánlott kenyerekből (amelyekből a törvény szerint csak a papok ehetek volna), és még azoknak is adott belőle, akik vele voltak!”

²⁷Végül ezt mondta Jézus: „A szombat lett az emberért, és nem az ember a szombatért[†]. ²⁸Az Emberfia[†] úr a szombat fölött is.”

Jézus meggyógyít egy béna kezű embert

(Mt 12:9–14; Lk 6:6–11)

3¹Jézus ismét bement a zsinagógába[†]. Volt ott egy béna kezű férfi. ²Mivel éppen szombat[†] volt, figyelték Jézust, hogy meggyógyítja-e a férfit ezen a napon, mert okot akartak találni, hogy vádolhassák őt. ³Jézus így szólt a béna férfihoz: „Állj ide középre!”

⁴Majd megkérdezte a többieket: „Szabad-e szombaton a törvény szerint jót vagy rosszat tenni, életet menteni vagy kioltani?” Ők azonban csendben maradtak.

⁵Jézus haraggal nézett végig rajtuk, és sajnálta őket a makacsságuk miatt. Majd a férfi felé fordulva így szólt: „Nyújtsd ki a kezéd!” Ő kinyújtotta a kezét, és azonnal meggyógyult. ⁶A farizeusok[†] ekkor kimentek a zsinagógából[†], és a Heródes-pártiakkal[†] arról kezdtek tanácskozni, hogyan ölhetnék meg Jézust.

Sokan követik Jézust

⁷Jézus ezután tanítványaival a Galileai-tóhoz ment. Sokan követték őket Galileából, Júdeából, ⁸Jeruzsálemből, Idumeából, a Jordán folyón túli területekről, valamint Tírusz[†] és Szidón[†] vidékéről. Azért jöttek hozzá, mert hallották, hogy milyen hatalmas dolgokat tett. ⁹Mivel nagyon sok ember volt ott, Jézus szólt a tanítványainak, hogy készítsenek elő számára egy hajót, hogy ne szorongassák őt az emberek. ¹⁰Nagyon sok embert meggyógyított. Ezért mindazok, akiknek valamilyen betegségük volt, körülötte tolongtak, mert meg akarták őt érinteni. ¹¹A gonosz szellemek leborultak Jézus előtt, amint meglátták őt. Így kiáltoztak: „Te Isten Fia vagy!” ¹²Ő azonban szigorúan rájuk parancsolt, hogy ne mondják el az embereknek, kicsoda ő.

Jézus kiválasztja a tizenkét apostolt

(Mt 10:1–4; Lk 6:12–16)

¹³Jézus ezután fölment egy hegyre, és magához hívta azokat, akiket kiválasztott. Azok oda is mentek hozzá. ¹⁴Közülük tizenkettőt apostoloknak nevezett. Arra választotta ki őket, hogy állandóan vele legyenek, és hogy elküldje őket, hogy elmondják Isten üzenetét az embereknek, ¹⁵és hogy hatalmuk legyen a gonosz szellemek kiűzésére is. ¹⁶Ezt a tizenkét férfit választotta ki Jézus: Simont, akinek a Péter nevet adta. ¹⁷Jakabot, Zebedeus fiát, és testvérét, Jánost. Nekik a Boanerges nevet adta, ami azt jelenti: mennydörgés fiai. ¹⁸Andrást, Fülöpöt és Bertalant, Mátét, Tamást és Jakabot, Alfeus fiát, valamint Taddeust és Simont, a zélótát*. ¹⁹Végül pedig Iskáriótes Júdást, aki később elárulta őt.

Néhányan azt mondják, hogy Jézusban gonosz szellem van

(Mt 12:22–32; Lk 11:14–23; 12:10)

²⁰Ezután Jézus elment egy házba. Ismét nagy tömeg gyűlt össze, úgy, hogy ő és tanítványai még enni sem tudtak emiatt. ²¹Amikor ezt Jézus rokonai megtudták, elmentek, hogy megfogják és elvigyék őt onnan. Az emberek ugyanis azt mondták, hogy megbolondult.

²²A Jeruzsálemből érkezett törvénytánítók is ezt mondták: „Belzebub van benne! A gonosz szellemek fejedelmének segítségével űzi ki a gonosz szellemeket!”

²³Jézus ekkor magához hívta a törvénytánítókat, és történeteket mondott nekik: „Ugyan hogy űzheti ki Sátán a Sátánt? ²⁴Hiszen az a királyság, amelyben megosztottság van, és önmaga ellen harcol, az a királyság nem marad meg. ²⁵Hasonlóképpen az a család, amelyben megosztottság van, és önmaga ellen harcol, az a család nem marad meg. ²⁶Így aztán ha Sátán önmaga ellen támad, és meghasonlik önmagával, nem maradhat meg,

3:18 zélóta Szó szerint: „kananeus” Ennek az arám szónak a jelentése „fanatikus” vagy „buzgó.” A zélóták egy fanatikus, szélsőséges zsidó politikai csoport tagjai voltak.

hanem vége lesz! ²⁷Ha valaki be akar törni egy erős ember házába, és el akarja rabolni a dolgait, akkor előbb meg kell kötöznie őt, és csak azután rabolhatja ki a házat. ²⁸Igazán mondom nektek: Isten mindenféle bűnt megbocsát az embereknek, és minden gyalázkodást, amit kimondanak. ²⁹Aki viszont a Szent Szellemet[†] gyalázza, az soha nem kap bűnbocsánatot, mert olyan bűnt követett el, amelyet soha nem lehet megbocsátani.”

³⁰Jézus azért mondta ezt, mert a törvénytanárok ezt mondták: „gonosz szellem[†] van benne!”

Jézus követői az ő igazi családja

(Mt 12:46–50; Lk 8:19–21)

³¹Amikor anyja és testvérei odaértek a házhoz, megálltak odakint. Beküldtek valakit Jézushoz, hogy hívja ki őt. ³²A körülötte ülő emberek így szóltak Jézushoz: „Nézd! Anyád, fiú és lánytestvéreid odakinn várnak, és látni akarnak téged.”

³³Jézus így válaszolt nekik: „Tudjátok, hogy valójában ki az én anyám, és kik a testvéreim?” ³⁴Végignézett a körülötte ülőkön, és így szólt: „Itt van az én anyám, és itt vannak az én testvéreim. ³⁵Az az én fiútestvérem, lánytestvérem és anyám, aki Isten akaratát cselekszi.”

Történet a magvetőről

(Mt 13:1–9; Lk 8:4–8)

4 ¹Jézus ezután ismét a tó partján kezdett tanítani. Mivel nagyon sok ember gyűlt össze körülötte, hajóba szállt és leült benne. Az emberek pedig a tóparton voltak. ²Jézus sok mindenre történetek segítségével tanította az embereket. Így szólt hozzájuk: ³„Figyeljetek rám! Egyszer egy magvető kiment vetni. ⁴Vetés közben néhány mag az út mellé esett. Az odarepülő madarak ezeket mind megették. ⁵Voltak olyan magok is, amelyek köves földbe hullottak, ahol nem volt sok termőföld. Ezek gyorsan kihajtottak, mert nem voltak mélyen a földben. ⁶Amikor felkelt a nap, megégette azokat, és mivel nem volt gyökerük, hamarosan kiszáradtak. ⁷Voltak olyan magok is, amelyek tövisek közé estek. Amikor a tövisek megnőttek, megfojtották, és így azok nem hoztak termést. ⁸De azok a magok, amelyek jó termőföldbe hullottak, miután kikeltek és felnőttek, jó termést hoztak: harmincszorosat, hatvanszorosat, sőt még százszorosat is.”

⁹Ezután pedig így szólt: „Akinek van füle, hallja!”

Jézus elmondja, miért tanít történetek segítségével

(Mt 13:10–17; Lk 8:9–10)

¹⁰Amikor egyedül maradt, a körülötte állók a tizenkét apostollal együtt kérdéseket tettek fel neki a történetekkel kapcsolatban.

¹¹Így válaszolt nekik: „Nektek megadatott, hogy megismerjétek Isten királyságának titkát. Rajtatok kívül másoknak azonban mindent csak történetekben mondok el, hogy

¹² »nézzenek, de ne lássanak,
halljanak, de ne értsenek!
hogy ne forduljanak Istenhez
és bűneik ne legyenek megbocsátva!«”

Ézs 6:9–10

Jézus megmagyarázza a magvető történetét*(Mt 13:18–23; Lk 8:11–15)*

¹³Azután így szólt hozzájuk: „Nem értitek ezt a történetet? Akkor hogyan fogjátok megérteni a többit? ¹⁴A magvető Isten üzenetét veti. ¹⁵Néhány ember olyan, mint az út szélére esett mag. Amikor meghallják Isten üzenetét, a Sátán azonnal eljön, és ellopja a beléjük vetett üzenetet. ¹⁶Vannak olyanok, mint azok a magok, amelyeket köves földbe vetettek. Amikor ezek meghallják Isten üzenetét, mindjárt nagy örömmel fogadják. ¹⁷Mivel azonban nem gyökerezik meg bennük, csak rövid ideig marad meg. Amikor ugyanis problémák vagy üldözés[†] éri őket Isten üzenete miatt, hamar elvesztik a hitüket. ¹⁸Ismét mások olyanok, mint azok a magok, amelyeket tövises talajba vetettek. Ők azok, akik meghallják ugyan az igét, ¹⁹de az élet gondjai, a gazdagság csábítása, és sok más dolog utáni vágyakozás jön, és megfojtja bennük Isten üzenetét, s így az ige nem teremhet gyümölcsöt[†] bennük. ²⁰Végül vannak olyanok is, mint azok a magok, amelyeket jó földbe vetettek. Ezek hallják és befogadják Isten üzenetét. Jó termést hoznak: néhányan harmincszorosat, mások hatvanszorosat, és vannak, akik százszorosat.”

Használnod kell azt, amit kaptál!*(Lk 8:16–18)*

²¹Ezután megkérdezte őket: „Vajon miért veszik elő a lámpást? Azért, hogy egy edény vagy az ágy alá tegyék? Nem azért, hogy a lámpatartóra tegyék? ²²Nincs olyan rejtett dolog, ami ismertté ne válna, és nincs titok, ami ki ne tudódna. ²³Akinek van füle, hallja!”

²⁴Aztán így szólt hozzájuk: „Gondoljátok át alaposan amit hallotok! Amilyen mércével másoknak mértek, Isten is olyan mércével mér nektek. Sőt, még többet is kaptok. ²⁵Akinek ugyanis már van, az ezután még többet kap. Akinek viszont nincs, attól még azt is elveszik, amije van.”

Jézus története az elvetett magról

²⁶Majd így folytatta: „Isten királysága olyan, mint amikor egy ember magot vet a földbe. ²⁷Alszik és felkel, múlnak az éjszakák és a nappalok. A mag pedig kikel és növekszik. A magvető pedig azt sem tudja, hogyan. ²⁸A föld magától hoz termést: először szára nő, majd kalászt hoz, végül pedig magot terem a kalászbán. ²⁹Amikor beérett a termés, a gazda azonnal levágja, mert elérkezett az aratás ideje.”

Isten királysága olyan, mint a mustármag*(Mt 13:31–32, 34–35; Lk 13:18–19)*

³⁰Ezután így szólt Jézus: „Mihez hasonlíthatjuk még Isten királyságát? Vagy milyen történettel magyarázzuk meg? ³¹Olyan, mint egy mustármag. Amikor elvetik, ez a mag minden más magnál kisebb. ³²Ezután azonban megnő, és nagyobb lesz minden más kerti növényénél. Olyan nagy ágakat hajt, hogy az égi madarak is fészket rakhatnak rajta.”

³³Még sok ehhez hasonló történettel tanította nekik Isten üzenetét. Annyit mondott nekik, amennyit meg tudtak érteni. ³⁴Történetek nélkül nem is tanította őket. Amikor azonban egyedül maradt a tanítványaival, mindent megmagyarázott nekik.

Jézus lecsendesíti a vihart*(Mt 8:23–27; Lk 8:22–25)*

³⁵Aznap, amikor este lett, így szólt tanítványaihoz: „Menjünk át a tó másik partjára!” ³⁶Otthagyták tehát a tömeget, és magukkal vitték Jézust a hajóban, amiben volt. Más hajók is követték őt. ³⁷Hirtelen erős szélvihar támadt, és a hullámok becsaptak a hajóba, úgy, hogy az már majdnem megtelt vízzel. ³⁸Jézus azonban a hajó hátsó részében aludt egy párnán. Felkeltették őt, és így szóltak hozzá: „Mester, nem érdekel, hogy süllyedünk?”

³⁹Erre ő felkelt, ráparancsolt a szélre, majd így szólt a vízhez: „Csendesedj le!” Ekkor elállt a szél, és nagy csend lett.

⁴⁰Majd azt mondta nekik: „Miért féltetek? Még mindig nincs hitetek?”

⁴¹De ők nagyon félték, és ezt kérdezték egymástól: „Kicsoda ő, hogy még a vihar és a víz is engedelmeskednek neki?”

Jézus gonosz szellemtől szabadít meg egy embert*(Mt 8:28–34; Lk 8:26–39)*

5 ¹Átérték a tó túlsó partjára, a gadaraiak* vidékére. ²Amikor Jézus kilépett a hajóból, a sírok közül hirtelen odament hozzá egy férfi, akiben gonosz szellem volt. ³Sírok közt lakott, és már senki nem tudta megkötözni, még láncokkal sem. ⁴Gyakran megbilincseltek és leláncolták, ő azonban elszakította a láncokat, és széttörte a bilincseket. Senki sem tudta őt megfékezni. ⁵Éjjel-nappal kiáltozott a sírok között és a hegyekben, és kődarabokkal vagdosta magát össze.

⁶Már messziről észrevette Jézust, és odaszaladt hozzá. Leborult előtte, és így kiáltott: „Mit akarsz tőlem, Jézus, a Magasságos Isten Fia? Isten nevében kérlek, ne kínozz engem!” ⁸Azért mondta ezt, mert Jézus azt parancsolta neki: „Gonosz szellem, menj ki ebből az emberből!”

⁹Majd megkérdezte tőle: „Mi a neved?”

Az így válaszolt: „Légió*, mert sokan vagyunk.” ¹⁰Az ember könyörgött Jézusnak, hogy ne küldje el őket arról a vidékről.

¹¹Éppen ott legelt a közelben, a hegyoldalon egy nagy disznónyáj. ¹²A gonosz szellemek így könyörögtek Jézusnak: „Küldj minket a disznókba, hogy hadd mehessünk azokba!” ¹³Jézus megengedte nekik. Így a gonosz szellemek kijöttek a férfiből, és belementek a disznókba. A nyáj pedig, amely körülbelül kétezer disznóból állt, lerohant a meredek lejtőn, egyenesen bele a tóba, és mind a vízbe fulladt.

¹⁴A nyájat őrzők elrohantak, és elvitték a hírt a városba és az egész vidékre. Az emberek pedig eljöttek, hogy megnézzék, mi történt. ¹⁵Odamentek Jézushoz, és látták, hogy a férfi, akiben a gonosz szellemek voltak, ott ül felöltözve és eszénél van. Ő, akiben korábban egy légiónyi gonosz szellem volt! Amikor ezt meglátták, félni kezdtek. ¹⁶Akik látták, elmondták az embereknek, hogy mi történt a férfival, akiben a gonosz szellemek voltak, és a disznókkal. ¹⁷És az emberek arra kérték Jézust, hogy menjen el a vidékükéről.

5:1 *gadarai* Gadara területén, a Galileai-tó dél-keleti partján élő. **5:9** *Légió* Kb. 6000 főből álló katonai egység.

¹⁸Amikor Jézus beszállt a hajóba, a férfi, akiben korábban a gonosz szellemek voltak, kérte, hogy ő is vele mehessen.

¹⁹Jézus azonban nem engedte meg neki, hanem így szólt hozzá: „Menj haza a saját népedhez, és mondd el nekik, mit tett veled az Úr, és hogyan könyörült meg rajtad!” ²⁰A férfi el is ment, és mindenkinek elmondta a Tízvárosban[†], hogy milyen hatalmas dolgot tett vele Jézus. Ezen mindenki elcsodálkozott.

Jézus életre kelt egy halott leányt és meggyógyít egy beteg asszonyt

(Mt 9:18–26; Lk 8:40–56)

²¹Amikor Jézus a hajóval ismét a tó túlsó partjához ért, nagy tömeg gyűlt köré. Jézus ott maradt a tóparton. ²²Odajött egy Jairus nevű férfi, a helyi zsinagóga[†] egyik vezetője. Amikor meglátta Jézust, a lábához borult. Így könyörgött neki: ²³„A kislányom haldoklik. Kérlek, gyere el hozzánk, tedd rá a kezedet, hogy meggyógyuljon és élhessen!”

²⁴Jézus elment vele. Nagy tömeg követte és tolongott körülötte.

²⁵Volt ott köztük egy asszony, akinek már tizenkét éve vérfolyása volt. ²⁶Sok orvos kezelte, és sokat szenvedett. Mindenét orvosokra költötte, mégsem lett jobban, sőt egyre rosszabbul lett. ²⁷Amikor meghallotta, hogy Jézus ott van, a tömegben át mögé került, és megérintette a köntösét. ²⁸Ezt gondolta ugyanis magában: „Elég, ha megérintem a ruháját, és meggyógyulok.” ²⁹Vérzése azonnal elállt, és érezte: teste meggyógyult. ³⁰Jézus azonnal észrevette, hogy erő áradt ki belőle. Megfordult a tömegben és megkérdezte: „Ki érintette meg a ruhámat?”

³¹A tanítványai így válaszoltak: „Látod, milyen nagy tömeg tolong körülötted? És azt kérdezed, ki érintett meg?”

³²Jézus azonban körbenézett, hogy meglássa azt, aki megérintette őt. ³³Ekkor a meggyógyult asszony félelemtől reszketve, és tudva, hogy mi történt vele, odajött hozzá. Leborult Jézus előtt, és elmondta neki a teljes igazságot. ³⁴Akkor Jézus így szólt hozzá: „Leányom, a hited megmentett téged. Menj békével, és nem kell többé szenvedned!”

³⁵Jézus még beszélt, amikor emberek érkeztek a zsinagóga[†] vezetőjének házából, és így szóltak: „A lányod már meghalt. Miért fárasztod tovább a tanítót?”

³⁶Jézus azonban meghallotta, amit mondtak, és így szólt a zsinagóga vezetőjéhez: „Ne félj, csak higgy!”

³⁷Senkinek sem engedte meg, hogy vele menjen, csak Péternek, Jakabnak és Jánosnak, Jakab testvérének. ³⁸Amikor a zsinagóga[†] vezetőjének házához értek, Jézus látta, hogy az emberek sírnak és hangosan jajgatnak. ³⁹Bement, és így szólt hozzájuk: „Mi ez a zűrzavar, és miért sírtok? A kislány nem halt meg, csak alszik.” ⁴⁰Ők azonban kinevették őt. Ekkor mindenkit kiküldött, és csak a gyermek apja és anyja, valamint a tanítványai maradhattak vele. Így mentek be abba a szobába, ahol a gyermek volt. ⁴¹Ott Jézus megfogta a gyermek kezét, és így szólt: „Talitha kúmi!” Ez azt jelenti: „Kislány, megparancsolom, hogy kelj fel!” ⁴²A kislány, aki tizenkét éves volt, azonnal felkelt és elkezdett járkálni. Mindnyájan nagyon megdöbbenek. ⁴³Jézus ekkor szigorúan megparancsolta, hogy senkinek ne beszéljenek erről. Majd azt mondta, hogy adjanak enni a kislánynak.

Jézus hazamegy*(Mt 13:53–58; Lk 4:16–30)*

6¹Ezután Jézus elment onnan a saját városába, a tanítványai pedig követték őt. ²Amikor elérkezett a szombat[†], tanítani kezdett a zsinagógában[†]. Sokan hallották, és nagy csodálkozással így szóltak: „Honnan tanulta mindezeket? Miként kaphatott ekkora bölcsességet? Hogyan képes ilyen nagy csodákat tenni? ³Hiszen csak egy ács, Mária fia; Jakab, József, Júdás és Simon testvére. És itt élnek köztünk a húgai is!” Ezért nem tudták elfogadni őt.

⁴Jézus ezt mondta nekik: „Egy prófétát[†] mindenhol tisztelnek, csak a saját városában, a rokonai között és a saját otthonában nem.” ⁵Nem is tudott ott csodát tenni, csak néhány beteg embert gyógyított meg kezét rájuk helyezve. ⁶Nagyon elcsodálkozott a hitelenségükön.

Ezután végigjárta a környező falvakat, és tanította az embereket.

Jézus kiküldi apostolait*(Mt 10:1, 5–15; Lk 9:1–6)*

⁷Ezután magához hívta tizenkét tanítványát. Elkezdte kettesével kiküldeni őket, és hatalmat adott nekik a gonosz szellemek[†] felett. ⁸Utasításokkal látta el őket: hogy egy vándorbot kivételével semmit se vigyenek magukkal az útra; se kenyeret, se tarisznyát, se pénzt az övükben. ⁹Legyen rajtuk saru, de másik ruhát ne vigyenek magukkal. ¹⁰Továbbá ezt is mondta nekik: „Ha bementek egy házba, maradjatok ott, amíg el nem hagyjátok a várost! ¹¹Ha egy városban nem fogadnak szívesen titeket vagy nem hallgatnak rátok, menjetek el onnan, és még a port is verjétek le a lábatokról.*Ez figyelmeztetés lesz számukra.”

¹²A tanítványok pedig elmentek és hirdették az embereknek, hogy változtassák meg ahogyan gondolkodnak és ahogyan élnek. ¹³Sok gonosz szellemet űztek ki, sok beteget megkentek olajjal, és meggyógyítottak.

Heródes azt hiszi, hogy Jézus azonos Bemerítő Jánossal*(Mt 14:1–12; Lk 9:7–9)*

¹⁴Hallott erről Heródes[†] király is, mert Jézus neve mindenfelé ismertté vált. Sokan azt mondták: „Bemerítő János támadt fel a halálból, ezért működnek benne a csodatevő erők.”

¹⁵Voltak, akik ezt mondták: „Ez az ember Illés[†].”

Mások így szóltak: „Jézus egy olyan próféta[†], mint amilyenek a régi próféták voltak.”

¹⁶Amikor ezt Heródes[†] meghallotta, így szólt: „Az a János[†] támadt fel a halálból, akit én lefejeztettem.”

Bemerítő János megöletése

¹⁷Ugyanis maga Heródes[†] adott parancsot arra, hogy fogják el Jánost[†], és vessék börtönbe. Heródiás miatt tette ezt, aki testvérenek, Fülöpnek felesége volt. Heródes azonban feleségül vette őt. ¹⁸János pedig mindig ezt mondogatta Heródesnek: „A törvény szerint nem helyes az, hogy a testvéred feleségével élsz.” ¹⁹Heródiás ezért gyűlölte Jánost. Meg akarta ölni őt, de

6:11 „még ... lábatokról” Figyelmeztetés. Azt jelenti, hogy nem beszélnek többé az emberekkel.

nem tudta, ²⁰mert Heródes félt Jánostól. Heródes tudta, hogy János igaz és szent ember, ezért megvédte őt. Gyakran zavarba jött, amikor János beszédeit hallotta, mégis szívesen hallgatta őt.

²¹De egyszer eljött az alkalmas idő Heródiás számára. Születésnapján Heródes[†] vacsorát adott főembereinek, hadvezéreinek és Galilea más fontos embereinek. ²²Amikor Heródiás lánya bejött és táncolt, nagyon megtetszett Heródesnek és vendégeinek.

Ezért így szólt a király a lányhoz: „Kérj tőlem, amit csak akarsz, és megadom neked.” ²³Meg is esküdött neki: „Bármit kérsz, megadom neked, legyen az akár királyságom fele is!”

²⁴A lány kiment, és megkérdezte anyjától: „Mit kérjek tőle?” Az anyja így válaszolt: „Kérd tőle Bemerítő János fejét!”

²⁵A lány erre sietve visszatért a királyhoz és így szólt: „Azt akarom, hogy most azonnal add oda nekem Bemerítő János fejét egy tálon!”

²⁶A király erre nagyon szomorú lett, de mivel megesküdött rá a vendégek előtt, nem akarta visszautasítani a lány kérését. ²⁷Ezért a király azonnal elküldött egy hóhért, hogy hozza oda János[†] fejét. Az el is ment, és lefejezte őt a börtönben. ²⁸Egy tálon odahozta János fejét és átadta a lánynak. A lány pedig az anyjához vitte. ²⁹Amikor János tanítványai meghallották ezt, eljöttek, elvitték a holttestét, és elhelyezték egy sírban.

Jézus több mint ötezer embernek ad enni

(Mt 14:13–21; Lk 9:10–17; Jn 6:1–14)

³⁰Ezután Jézus köré gyűltek az apostolok, és elmondták neki mindazt, amit tettek és tanítottak. ³¹Akkor Jézus így szólt hozzájuk: „Gyertek el velem egy csendes helyre, de csak ti magatok, és pihenjetek egy kicsit!” Ugyanis annyi ember járt arra, hogy még arra sem volt lehetőségük, hogy egyenek.

³²Így tehát hajóba szálltak, és elmentek egy csendes helyre. ³³De sokan látták, hogy elmentek, és felismerték őket. Ezért minden környező városból szárazföldön futva tették meg az utat, és előbb odaértek, mint Jézus és a tanítványai. ³⁴Amikor Jézus kiszállt a hajóból, meglátta a nagy tömeget. Megsajnálta őket, mert olyanok voltak, mint a pásztor nélküli juhok. Úgyhogy sok mindenről kezdett el nekik tanítani.

³⁵Addigra már beesteledett, ezért odajöttek hozzá a tanítványai, és így szóltak: „Ez egy elhagyatott hely, és késő van már. ³⁶Küldd el a népet, hogy elmehessenek a környező településekre és falvakba. Hadd vegyenek valamilyen ételt maguknak!”

³⁷De Jézus erre így válaszolt: „Ti adjatok nekik enni!”

Ők ezt mondták: „Úgy gondolod, hogy vegyünk nekik kétszáz ezüstpénz[†] értékű kenyeret, hogy enni adjunk nekik?”

³⁸„Hány kenyeretek van?” — kérdezte tőlük. „Menjete, és nézzétek meg!”

Miután megnézték, így szóltak: „Öt kenyerünk van, és két halunk.”

³⁹Akkor megparancsolta a tanítványainak, hogy csoportokban ültessék le az embereket a fűre. ⁴⁰Azok le is ültek száz és ötven fős csoportokban. ⁴¹Jézus kézbe vette az öt kenyeret és a két halat, felnézett az égre, hálát adott Istennek, és megtörte a kenyeret. Majd átnyújtotta tanítványainak, hogy adják át a népnek. Ezután a két halat is szétosztotta közöttük. ⁴²Mindenki evett belőle, és jóllaktak. ⁴³Evés után tizenkét kosár maradékot gyűjtöttek

össze a kenyérből és a halból. ⁴⁴Ötezer volt azoknak a férfiaknak a száma, akik ettek a kenyérből.

Jézus a vízen jár

(Mt 14:22–33; Jn 6:16–21)

⁴⁵Jézus ezután arra kérte a tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át a tó túlsó partjára Betsaidába, mialatt ő elküldi a népet.

⁴⁶Miután otthagya a tömeget, felment a hegyre imádkozni.

⁴⁷Eljött az este, a hajó a tó közepénél járt. Jézus egyedül volt a parton. ⁴⁸Látta, hogy a tanítványainak nehéz evezni, mert erős ellenszelük van. Hajnalban, valamikor három és hat óra között, a tó vizén járva odament hozzájuk. ⁴⁹Éppen elment volna mellettük, amikor meglátták, hogy a tavon jár. Azt hitték, hogy kísértet, és hangosan felkiáltottak, ⁵⁰mert mindannyian látták őt, és nagyon megijedtek. Ő azonban rögtön megszólította őket: „Bízzatok! Én vagyok. Ne féljete!” ⁵¹Azután beszállt hozzájuk a hajóba, a szél pedig elállt. A tanítványai pedig nagyon elcsodálóztak ezen. ⁵²És bár látták, hogy Jézus hogyan sokasította meg a kenyeret, mégsem értették, mit jelent, mert kemény volt a szívük.

Jézus sok embert meggyógyít

(Mt 14:34–36)

⁵³Miután átkeltek a tavon, Genezáretben kötöttek ki. ⁵⁴Amint kiszálltak a hajóból, az emberek azonnal felismerték Jézust. ⁵⁵Amikor meghallották, hogy valahol megjelent, mindenhol siettek, hogy odavigyék hozzá az ágyaikon fekvő betegeket. ⁵⁶Bárhová is ment — falvakba, városokba vagy más településekre — az emberek kitették betegeiket a piacra, és könyörögtek Jézusnak, hogy legalább a köntöse szélét érinthessék. Akik pedig megérintették, meg is gyógyultak.

Isteni törvények és emberi rendeletek

(Mt 15:1–20)

7¹Eljött néhány farizeus[†] és törvénytánító Jeruzsálemből, és Jézus köré gyűltek. ²Látták, hogy Jézus néhány tanítványa nem tiszta kézzel eszik. ³A farizeusok ugyanis, mint minden zsidó, nem esznek addig, amíg egy adott módon kezet nem mosnak. Ezzel is megtartva tiszteletreméltó őseik tanítását. ⁴Amikor megjönnek a piacról, sohasem esznek addig, amíg meg nem mosnak mindent, amit onnan hoztak. Még sok más ehhez hasonló hagyományuk is van. Ilyen például a poharak, korsók, rézedények, sőt az ágyak megmosása is.

⁵Tehát a farizeusok[†] és a törvénytánítók megkérdezték Jézust: „Tanítványaid miért nem őseink tanításai szerint élnek? Miért esznek piszkos kézzel?”

⁶Jézus így válaszolt nekik: „Igaza volt Ézsaiásnak, amikor így prófétált rólatok, ti képmutatók:

»Ez a nép csak szájával tisztel engem,
a szíve azonban távol van tőlem.

⁷ A nekem adott tiszteletük nem ér semmit,
mert olyan tanításokat tanítanak,
amelyek emberek parancsolatai.«

Ézs 29:13 (Szeptuaginta[†])

⁸Isten parancsolatát elhagytátok, és emberi tanításokhoz ragaszkodtok.”

⁹Majd így folytatta: „Isten parancsolatát nagyon ügyesen félreterezitek, hogy helyére tegyétek saját tanításaitokat. ¹⁰Például Mózes[†] azt parancsolja: »Tiszteld apádat és anyádat!«^{*}, és azt is: »Aki rosszat mond apjáról, vagy anyjáról, azt meg kell ölni.«^{*} ¹¹De ti azt tanítjátok, hogy ha valaki azt mondja apjának vagy anyjának: »Van ugyan valamim, amivel megsegíthetnélek, de az Istennek van félretéve.« ¹²Akkor ti ezzel teljesen felmentitek a felelősség alól, hogy segítsen apjának vagy anyjának. ¹³A tanításokkal, amelyeket kaptatok és továbbadtok az embereknek, teljesen érvénytelenné teszitek Isten üzenetét. És még sok ehhez hasonlót is tesztek!”

¹⁴Ezután Jézus ismét magához hívta a tömeget, és így szólt hozzájuk: „Figyeljetek rám mindnyájan, és értsétek meg, amit mondok! ¹⁵Nem az szennyezi be az embert, ami kívülről jut be a testébe, hanem ami kijön belőle!” ¹⁶*

¹⁷Miután otthagya a tömeget és bement a házba, tanítványai megkérdezték tőle, hogy mi a jelentése az előző történetnek. ¹⁸Jézus így válaszolt: „Hát ti sem értitek? Nem értitek, hogy nem az szennyezi be az embert, ami kívülről jut be a testébe? ¹⁹Hiszen az nem a szívébe jut, hanem a gyomrába, majd pedig kiürül onnan.” Ezzel tulajdonképpen azt mondta, hogy minden étel tiszta.

²⁰Majd így folytatta: „Az szennyezi be az embert, ami kijön belőle. ²¹Mert belülről, az ember szívéből jönnek elő a gonosz gondolatok, a szexuális bűnök[†], lopások, gyilkosságok, ²²házasságtörés, önzés, gonoszság, csalás, kicsapongás, irigység, gonosz beszéd mások ellen, büszkeség és esztelenség! ²³Mindezek a gonosz dolgok az ember belsejéből származnak, és ezek szennyezik be őt.”

Jézus megsegít egy nem zsidó származású asszonyt

(Mt 15:21–28)

²⁴Jézus ekkor elhagyta azt a helyet, és Tírusz vidékére ment. Bement egy házba, de nem akarta, hogy bárki megtudja, hogy ott van. Ezt azonban lehetetlen volt titokban tartani. ²⁵Egy asszony, akinek a lányában gonosz szellem[†] volt, mindjárt megtudta, hogy Jézus ott van. Odajött hozzá, és a lábaihoz borult. ²⁶Ez az asszony görög volt, és a szíriai Föníciában született. Könyörgött Jézusnak, hogy űzze ki lányából a gonosz szellemet.

²⁷Jézus így válaszolt az asszonynak: „Először a gyermekeknek kell jóllakniuk. Nem helyes, ha a gyermekektől elveszük a kenyeret, és odadobjuk a kutyáknak.”

²⁸Az asszony így válaszolt: „De Uram, még az asztal alatt levő kutyák is ehetnek a gyermekektől lehulló morzsákból.”

²⁹„Mivel így válaszoltál — felelte Jézus —, menj csak nyugodtan haza! A gonosz szellem[†] már kiment a lányodból.”

³⁰Ő pedig hazament, és látta, hogy gyermeke az ágyon fekszik, és valóban kiment belőle a gonosz szellem.

7:10 idézet: 2Móz 20:12; 5Móz 5:16. **7:10** idézet: 2Móz 21:17. **7:16** Néhány görög kéziratban megtalálható a 16. vers is: „Akinek van füle hallja!”

Jézus meggyógyít egy süketet

³¹Jézus ezután visszatért Tírusz vidékéről. Szidónon át — a Tízvárost[†] is érintve — a Galileai-tóhoz ment. ³²Néhányan odavittek hozzá egy férfit, aki teljesen süket volt, és beszélni is alig tudott. Arra kérték Jézust, hogy tegye rá a kezét, és gyógyítsa meg.

³³Jézus távolabb vitte őt egy kicsit a tömegtől, bedugta az ujjait a beteg fülébe. Majd köpött egyet, és a nyállal megérintette a férfi nyelvét. ³⁴Ezután feltekintett az égre, sóhajtott és ezt mondta: „Effata!”, ami azt jelenti: „Nyílj meg!” ³⁵A férfi füle azonnal megnyílt, nyelve is megoldódott, és tisztán tudott beszélni.

³⁶Jézus megparancsolta az embereknek, hogy senkinek ne beszéljenek erről. De minél jobban tiltotta, annál inkább beszéltek róla. ³⁷Az emberek nagyon csodálkoztak, és így beszéltek: „Jézus mindent helyesen tett. Még a süketek füleit is megnyitja, és a némákat is képessé teszi a beszédre.”

Jézus enni ad több mint négyezer embernek

(Mt 15:32–39)

8¹Azokban a napokban egy másik alkalommal ismét nagy tömeg gyűlt Jézus köré. Nem volt semmi ennivalójuk. Ezért magához hívta tanítványait, és ezt mondta nekik: ²„Sajnálom ezeket az embereket, mert már három napja velem vannak, és nincs mit enniük. ³Ha így, éhesen küldeném haza őket, összeesnének az úton, hiszen sokan közülük elég messziről jöttek.”

⁴A tanítványok így válaszoltak: „Ezen az elhagyatott helyen hol találhatnánk elég ennivalót ennyi embernek?”

⁵„Hány kenyereitek van?” — kérdezte tőlük Jézus. „Hét” — válaszolták.

⁶Ezután megparancsolta az embereknek, hogy üljenek le. Majd kezébe vette a hét kenyeret, és hálát adott Istennek. Megtörte a kenyeret, s tanítványainak adta, hogy osszák szét azokat. Szét is osztották az emberek között. ⁷A tanítványoknál volt néhány kisebb hal is. Jézus ezekért is hálát adott Istennek, majd odaadta nekik, hogy osszák szét azokat is. ⁸A nép pedig evett, és jóllakott. Végül pedig hét kosár maradékot gyűjtöttek össze. ⁹Körülbelül négyezer ember volt ott. Ezután Jézus hazaküldte őket. ¹⁰Majd tanítványaival együtt azonnal hajóba szállt, és Dalmanuta vidékére ment.

A farizeusok próbára teszik Jézust

(Mt 16:1–4)

¹¹Farizeusok[†] jöttek hozzá, és beszélgetni kezdtek vele. Mennyei jelet kértek tőle, bizonyítékként arra, hogy Isten küldte. Így akarták próbára tenni. ¹²Jézus felsóhajtott, és ezt mondta: „Ugyan miért akar ez a nemzedék mennyei jelet látni? Igazán mondom: semmiféle jelet nem fognak látni!” ¹³Ezzel otthagytá őket Jézus, visszament a hajóba és átkelt a tó túlsó partjára.

Jézus tanítványai félreértik őt

(Mt 16:5–12)

¹⁴A tanítványai elfeledkeztek arról, hogy kenyeret vigyenek magukkal. Csupán egy kenyér volt náluk a hajóban. ¹⁵Jézus így figyelmeztette őket: „Vigyázzatok! Óvakodjatok a farizeusok[†] és Heródes[†] kovászatól!”

¹⁶Erre ők így kezdtek beszélgetni egymás közt: „Nincs kenyérünk!”

¹⁷Jézus tudta, hogy miről beszélnek, ezért így szólt hozzájuk: „Miért arról beszéltek, hogy nincs kenyeretek? Hát még mindig nem értitek? Ennyire megkeményedett a szívetek? ¹⁸Van szemetek, és mégsem láttok? Van fületek is, de mégsem hallotok? Hát nem emlékeztek? ¹⁹Hány kosár maradékot gyűjtöttetek össze, amikor az öt kenyeret szétosztottam az ötezer embernek?”

„Tizenkét kosár maradékot” — válaszolták a tanítványok.

²⁰„És amikor a hét kenyeret osztottam szét a négyezer ember között, hány kosár maradékot gyűjtöttetek össze?”

„Hét kosár maradékot” — hangzott a válasz.

²¹Majd ismét megkérdezte: „Még mindig nem értitek?”

Jézus meggyógyítja a bétsaidai vakot

²²Megérkeztek Bétsaidába. Ott néhány ember egy vakot hozott Jézushoz, és arra kérték, hogy érintse meg őt. ²³Jézus kézenfogva kivezette a vakot a faluból. Ráköppött a szemére, majd rátette a kezét, és megkérdezte tőle: „Látsz valamit?”

²⁴A vak felnézett, és így szólt: „Embereket látok. Olyanok, mintha sétáló fák lennének.”

²⁵Akkor Jézus ismét rátette a kezét a vak ember szemére. Az ember nagyra nyitotta a szemét. Mindent tisztán látott, teljesen rendbejött a látása. ²⁶Jézus hazaküldte őt, és ezt mondta neki: „Ne menj be a faluba!”

Péter megvallja, hogy Jézus a Krisztus

(Mt 16:13–20; Lk 9:18–21)

²⁷Ezután Jézus és a tanítványai elindultak Cézária Filippi falvaiba. Útközben megkérdezte a tanítványaitól: „Mit mondanak rólam az emberek, ki vagyok én?”

²⁸Ők így válaszoltak: „Van, aki azt mondja, hogy Bemerítő János. Mások Illésnek[†] mondanak. Olyanok is vannak, akik azt mondják, hogy egy vagy a próféták[†] közül.”

²⁹Ekkor megkérdezte őket: „És ti? Mit mondtok rólam, ki vagyok én?”

Péter így válaszolt: „Te vagy a Krisztus[†].”

³⁰Akkor Jézus figyelmeztette őket, hogy erről senkinek se szóljanak.

Jézus a haláláról beszél

(Mt 16:21–28; Lk 9:22–27)

³¹Ezután a következőket kezdte el nekik tanítani: „Az Emberfiának[†] sokat kell szenvednie. A nép idős vezetői, a főpapok és a törvénytanárok nem fogják őt elfogadni. Megölik majd, de a harmadik napon feltámad.” ³²Jézus nyíltan mondta el nekik mindezt. Péter erre félrehívta őt, és helyre akarta igazítani. ³³De Jézus megfordult, végignézett tanítványain, és ezt mondta Péternek: „Menj el tőlem, Sátán*! Te nem úgy gondolkodsz, mint Isten, hanem úgy, mint az emberek.”

³⁴Ezután Jézus közelebb hívta magához a tömeget, és a tanítványait, és így szólt hozzájuk: „Aki követni akar engem, annak előbb meg kell tagadnia

8:33 *Sátán* Az ördög neve, jelentése: „ellenség”. Jézus azt mondja, hogy Péter úgy beszél, mint a Sátán.

önmagát, és fel kell vennie a keresztyét. Csakis így követhet engem. ³⁵Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt. Aki viszont értem és az örömhíréért adja az életét, megmenti azt. ³⁶Ugyan mit ér az, ha valaki megnyeri az egész világot, de elveszíti az életét? ³⁷Mert mit adhat valaki cserébe az életéért? ³⁸Ha valaki szégyell engem és tanításaimat ez előtt a hűtlen és bűnös nemzedék előtt, azt az Emberfia[†] is szégyellni fogja, amikor eljön az Atya dicsőségében a szent angyalokkal.”

9¹Ezután így szólt hozzájuk Jézus: „Igazán mondom, hogy az itt állók közül vannak néhányan, akik nem hálnak meg addig, amíg meg nem látják, hogy Isten királysága eljött hatalommal.”

Jézus Mózessel és Illéssel

(Mt 17:1–13; Lk 9:28–36)

²Hat nappal később Jézus félrehívta Pétert, Jakabot és Jánost. Felvitte őket egy magas hegyre. Ott a szemük láttára elváltozott. ³Ruhája ragyogóan fehér lett. Olyan fehér, amilyenné semmilyen ruhafestő nem tudná tenni itt a földön. ⁴Megjelent Mózes[†] és Illés[†] is, és beszélgetni kezdtek Jézussal.

⁵Ekkor Péter Jézushoz fordult, és így szólt: „Tanító! Jól érezzük itt magunkat. Készítsünk három sátrat: egyet neked, egyet Mózesnek, és egyet Illésnek!” ⁶Azért mondta ez, mert nem tudta, hogy mit mondjon, annyira megijedtek mindnyájan.

⁷Ekkor egy felhő jelent meg, és mindnyájukat beárnyékolta. A felhőből pedig megszólalt egy hang: „Ő az én szeretett Fiam. Őrá hallgassatok!”

⁸Mikor egy pillanattal később körülnéztek, már senki mást nem láttak a közelükben; csak Jézus volt velük.

⁹Amikor lefelé jöttek a hegyről, Jézus megparancsolta nekik, hogy addig senkinek se beszéljenek arról, amit a hegyen láttak, amíg az Emberfia[†] fel nem támad a halálból.

¹⁰Mindezt megtartották magukban. Maguk között azonban arról beszélgettek, hogy vajon mit jelent „feltámadni a halálból”. ¹¹Majd megkérdezték Jézust: „Miért mondják azt a törvénytanárok, hogy előbb Illésnek[†] kell eljönnie?”

¹²Jézus így válaszolt: „Illés[†] valóban előbb jön el, hogy mindent helyreállítson. De vajon miért írja az Írás[†] az Emberfiáról[†], hogy sokat kell szenvednie, és hogy az emberek megvetik majd? ¹³Én azt mondom, Illés már el is jött, és mindent megtettek vele, amit akartak, ahogyan az meg van írva róla.”

Jézus meggyógyít egy fiút

(Mt 17:14–20; Lk 9:37–43a)

¹⁴Amikor visszaértek a többi tanítványhoz, nagy tömeget láttak körülöttük. Láttak néhány törvénytánítót is, akik a tanítványokkal vitakoztak. ¹⁵Amint az emberek meglátták Jézust, elcsodálkoztak, és oda-futottak, hogy köszöntsék őt.

¹⁶Jézus megkérdezte őket: „Miről vitakoztok velük?”

¹⁷Egy férfi válaszolt neki a tömegből: „Tanító, a fiamat hoztam hozzád. Néma szellem van benne, ami képtelenné teszi őt arra, hogy beszéljen.

¹⁸Valahányszor a gonosz szellem megtámadja a fiamat, a földre dobja őt.

Habzik a szája, a fogát csikorgatja, és teljesen merev lesz. Kértem a tanítványaidat, hogy űzzék ki belőle a gonosz szellemet, de nem tudták.”

¹⁹Jézus így válaszolt nekik: „Micsoda hitetlen emberek! Meddig kell még veletek maradnom? Meddig kell még türelmesnek lennem hozzátok? Hozzátok ide azt a fiút!”

²⁰Erre odavitték a fiút Jézushoz. Amikor a gonosz szellem meglátta Jézust, azonnal megtámadta a fiút, és megrázta. Ő erre leesett a földre, és ott forgott habzó szájjal.

²¹Jézus megkérdezte a fiú apját: „Mennyi ideje van ebben az állapotban?”

Ő így válaszolt: „Már gyermekora óta. ²²Sokszor vetette tűzbe vagy vízbe a gonosz szellem, hogy megölje. Ha tudsz valamit tenni, kérlek, könyörülj meg rajtunk, és segíts!”

²³Jézus így szólt hozzá: „Azt mondod: »Ha tudsz valamit tenni ...« Minden lehetséges annak, aki hisz.”

²⁴A fiú apja azonnal felkiáltott: „Hiszek! De segíts, hogy még jobban tudjak hinni!”

²⁵Amikor Jézus látta, hogy a tömeg egyre jobban körülzárja őket, a következő szavakkal parancsolt a gonosz szellemnek: „Te süketséget és némaságot okozó gonosz szellem! Parancsolom, hogy menj ki belőle, és soha vissza ne gyere!”

²⁶A gonosz szellem pedig hangosan kiáltozott és rángatta a fiút, majd kiment belőle. A fiú úgy feküdt a földön, mintha meghalt volna. Olyannyira, hogy többen mondták is, hogy meghalt. ²⁷Jézus megfogta a fiú kezét, és felállította őt.

²⁸Ezután Jézus bement egy házba. A tanítványai félrehívták, és megkérdezték tőle: „Mi miért nem tudtuk kiűzni ezt a szellemet?”

²⁹Jézus így válaszolt: „Ez a fajta semmi mással nem űzhető ki, csak imádkozással*.”

Jézus a haláláról beszél

(Mt 17:22–23; Lk 9:43b–45)

³⁰Ezután elmentek onnan, és bejárták egész Galileát. Jézus azonban nem akarta, hogy az emberek megtudják, hol vannak, ³¹mert a tanítványait tanította. Ezt mondta nekik: „Az Emberfiát† hamarosan átadják az embereknek, és megölik. De három nap múlva feltámad.” ³²A tanítványai azonban nem értették, amit mondott, és féltek őt megkérdezni erről.

Ki a legnagyobb?

(Mt 18:1–5; Lk 9:46–48)

³³Ezután Kapernaumba† mentek. Amikor Jézus már bent volt egy házban, megkérdezte őket: „Miről beszélgettetek útközben?” ³⁴Ők azonban csak hallgattak. Útközben ugyanis arról beszélgették, hogy melyikük a legnagyobb.

³⁵Akkor Jézus leült, odahívta magához a tizenkettőt, és így szólt hozzájuk: „Ha valaki első akar lenni, az legyen a legutolsó, és szolgáljon mindenkinek.”

9:29 imádkozás Néhány görög másolatban: „imádkozással és böjttel.”

³⁶Azzal kézenfogott egy kisgyermeket, és eléjük állította. Majd karjába vette, és így szólt tanítványaihoz: ³⁷„Aki elfogad egy ilyen kisgyermeket az én nevemben, az engem fogad el. Aki viszont engem elfogad, az nemcsak engem fogad el, hanem azt is, aki elküldött engem.”

Aki nincs ellenünk, az velünk van

(Lk 9:49–50)

³⁸János ekkor így szólt Jézushoz: „Tanító! Láttuk, hogy valaki a te nevedben űzött ki gonosz szellemeket. Megpróbáltuk leállítani őt, hiszen nem tartozik hozzánk.”

³⁹„Ne állítsátok le!” — mondta Jézus. „Mert aki az én nevemben tesz csodát, az utána nem lesz képes rosszat mondani rólam. ⁴⁰Aki nincs ellenünk, az velünk van. ⁴¹Ha valaki ad nektek egy pohár vizet azért, mert Krisztushoz[†] tartoztok — igazán mondom nektek —, meg fogja kapni a jutalmát.

Jézus figyelmeztetése

(Mt 18:6–9; Lk 17:1–2)

⁴²Aki viszont e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, akár csak egyet is bűnbe visz, az jobban járna, ha egy malomkövet[†] kötnének a nyakára, és bedobnák a tengerbe. ⁴³Ha az egyik kezed bűnbe visz, vágd le azt! Mert jobb lesz neked, ha elveszíted az egyik kezedet, de örök életed lesz, mintha két kezed lenne, de a pokolra kerülnél, ahol a tűz soha nem alszik el. ^{44*} ⁴⁵Ha az egyik lábad bűnbe visz, vágd le azt! Mert jobb lesz neked, ha fél lábbal lépsz be az örök életbe, mintha két lábbal dobnának a pokolra. ^{46*} ⁴⁷Ha az egyik szemed bűnbe visz, vágd ki azt! Mert jobb lesz neked, ha csak egy szemmel lépsz be Isten királyságába, mintha két szemmel dobnának a pokolra. ⁴⁸Ott örökre a férgek tápláléka lennél, és soha ki nem alvó tűz égetne. ⁴⁹Mert mindenkit tűzzel sóznak meg.*

⁵⁰Jó a só. Ha azonban elveszíti sós ízét, hogyan lehetne visszaadni azt? Legyen bennetek só, és éljetez egymással békességben!”

Jézus a válásról tanít

(Mt 19:1–12)

10¹Jézus ezután otthagyta azt a helyet. Júdea vidékére ment, és a Jordán folyón túlra. Ismét nagy tömeg jött hozzá, és szokása szerint tanította őket.

²Odajött hozzá néhány farizeus[†] is, akik megkérdezték tőle: „Törvényes az, ha egy férfi elválik a feleségétől?” Ezt csak azért kérdezték, mert próbára akarták tenni.

³Jézus megkérdezte: „Mit parancsolt nektek Mózes[†]?”

⁴„Mózes megengedte a férfinak, hogy válólevelet írjon, és elváljon a feleségétől”^{*} — válaszolták.

9:44 Márk evangéliuma néhány görög kéziratában szerepel a 44. vers is, amelyik ugyanaz, mint a 48. vers. **9:46** Márk evangéliuma néhány görög kéziratában szerepel a 46. vers is, amelyik ugyanaz, mint a 48. vers. **9:49** Néhány görög másolat hozzáteszi, „és minden áldozatot tűzzel sóznak meg.” Az Ószövetségben a sót az áldozatra rakták. Ez a vers jelentheti azt, hogy Jézus követői meg lesznek próbálva szenvedések által és, hogy fel kell ajánlaniuk magukat Isten számára, mint áldozatot. **10:4** idézet: 5Móz 24:1. 3.

⁵Jézus így felelt: „Mózes[†] azért engedte meg nektek, hogy válólevelet adjatok, mert olyan kemény a szívetek. ⁶Isten már a teremtéskor férfivá és nővé teremtette az embert.* ⁷»Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, és ragaszkodik a feleségéhez.« ⁸Így ketten egy testté lesznek, ezért ők már többé nem kettő, hanem egy test.* ⁹Az ember tehát nem választhatja szét azt, amit Isten egyggyé tett.”

¹⁰Amikor ismét bementek a házba, a tanítványok tovább kérdezték őt erről. ¹¹Jézus így válaszolt: „Aki elválí a feleségétől, és egy másik nőt vesz feleségül, az házasságtörést követ el a felesége ellen. ¹²Ha pedig egy feleség válik el a férjétől, és összeházasodik egy másik férfival, szintén házasságtörést követ el.”

Jézus és a gyermekek

(Mt 19:13–15; Lk 18:15–17)

¹³Ezután kisgyermeket vittek Jézushoz, hogy érintse meg őket. A tanítványok azonban azt mondták nekik, hogy ne vigyék oda a gyermekeket. ¹⁴Amikor ezt Jézus meglátta, mérges lett. Rászólt a tanítványaira: „Hadd jöjjenek ide hozzám a kisgyermek! Ne akadályozzátok meg őket ebben! Mert azoké Isten királysága, akik olyanok, mint ezek a gyermekek. ¹⁵Igazán mondom nektek: aki nem úgy fogadja Isten királyságát, mint egy kisgyermek, az soha nem jut be oda.” ¹⁶Jézus ezután karjába vette a kisgyermeket, rájuk tette a kezét, és megáldotta őket.

A gazdag ember nem követi Jézust

(Mt 19:16–30; Lk 18:18–30)

¹⁷Már éppen indulni készült, amikor egy férfi sietett hozzá. Leborult előtte, és megkérdezte őt: „Jó tanító! Mit kell tennem ahhoz, hogy megkapjam az örök életet?”

¹⁸Jézus így válaszolt: „Miért mondasz engem jónak? Senki más nem jó, csak Isten. ¹⁹Ismered a parancsolatokat: Ne ölj! Ne kövess el házasságtörést! Ne lopj! Ne tanúskodj hamisan! Ne csalj! Tiszteld apádat és anyádat!”*

²⁰A férfi erre így válaszolt: „Tanító, én mindezt megtartottam fiatal koromtól.”

²¹Jézus rátekintett. Szeretetet érzett iránta, és így szólt hozzá: „Még egy dolog hiányzik belőled: Menj, add el mindenedet, oszd szét a szegények között, és kincsed lesz a mennyben. Azután gyere, és kövess engem!”

²²A férfi, amikor ezt meghallotta, arca megnyúlt, és szomorúan elment, mert nagyon gazdag volt.

²³Jézus körülnézett, és így szólt a tanítványaihoz: „Milyen nehéz bemenni Isten királyságába azoknak, akiknek sok pénzük van!”

²⁴A tanítványok nagyon elcsodálkoztak Jézus szavain. Ő erre megismételte: „Gyermekeim, látjátok, milyen nehéz bemenni Isten királyságába? ²⁵Könnyebb a tevének átmenni a tű lyukán, mint egy gazdag embernek bemenni Isten királyságába.”

²⁶Ezen még jobban elcsodálkoztak, és így szóltak egymáshoz: „Akkor hát ki üdvözülhet?”

²⁷Jézus rájuk nézett, és így folytatta: „Ez embernek lehetetlen, de Istennek nem az. Mert Istennek minden lehetséges.”

²⁸Péter ekkor azt mondta Jézusnak: „Látod, mi mindent elhagytunk, hogy követhessünk téged.”

²⁹Jézus így szólt: „Igazán mondom nektek: aki elhagyta miattam és az örömhírért a házát, testvérét, apját, anyját, gyermekeit, vagy szántóföldjét, ³⁰az százszor annyit kap vissza még most, ebben a világban. Házakat, testvéreket, anyákat, gyermekeket, szántóföldeket, de üldözést[†] is, majd pedig örök életet az eljövendő világban. ³¹Sok elsőből lesz azonban utolsó, és sok utolsóból lesz első.”

Jézus ismét beszél a haláláról

(Mt 20:17–19; Lk 18:31–34)

³²Elindultak Jeruzsálem felé. Jézus előttük ment. A tanítványok csodálattal voltak telve. Akik követték őket, féltek. Útközben ismét félrehívta a tizenkét tanítványát, és elkezdett nekik arról beszélni, hogy mi fog vele történni: ³³„Figyeljete! Felmegyünk Jeruzsálembe. Ott az Emberfiát[†] átadják a főpapoknak[†] és a törvénytanároknak. Ők halálra ítélik, majd átadják a nem zsidó emberek kezébe. ³⁴Azok kigúnyolják, leköpi, megkorbácsolják, és végül megölik őt. Három nap múlva azonban fel fog támadni.”

Jakab és János egy szívességet kérnek Jézustól

(Mt 20:20–28)

³⁵Jakab és János — Zebedeus fiai — odamentek Jézushoz, és ezt mondták: „Tanító, szeretnénk, ha megtennéd nekünk, amit kérünk tőled.”

³⁶Jézus megkérdezte: „Mit szeretnétek, hogy megtegyek nektek?”

³⁷Ők így válaszoltak: „Engedd meg nekünk, hogy amikor dicsőségben uralkodsz, egyikünk a jobb, másikunk pedig a bal oldaladon ülhessen!”

³⁸Jézus így válaszolt nekik: „Nem tudjátok, mit kértek. Ki tudjátok-e inni a szenvedésnek azt a poharát*, amit nekem ki kell innom, és be tudtok-e merítkezni azzal a bemerítkezéssel, amivel nekem kell bemerítkezniem*?”

³⁹Ők így válaszoltak: „Igen, ezt mind meg tudjuk tenni.”

Jézus azt felelte: „Valóban inni fogtok abból a pohárból, amit nekem ki kell innom. Be fogtok merítkezni azzal a bemerítkezéssel, amivel nekem kell bemerítkezniem. ⁴⁰Azt azonban nem én döntöm el, hogy ki ül majd a jobb vagy bal oldalamon. Ezek a helyek azoké lesznek, akiknek Isten elkészítette.”

⁴¹Amikor a többi tíz tanítvány meghallotta kérésüket, megharagudtak Jakabra és Jánosra. ⁴²Jézus odahívta őket, és ezt mondta: „Jól tudjátok, hogy akiket a nem zsidó népek uralkodóiknak neveznek, azok hatalmaskodnak rajtuk, és fontos embereik szeretik a hatalmukat éreztetni velük. ⁴³Közöttetek azonban ne így legyen! Sőt, aki közületek nagy akar lenni, az legyen a szolgátok! ⁴⁴Aki első akar lenni köztetek, az legyen mindenki rabszolgája! ⁴⁵Mert még az Emberfia[†] sem azért jött a földre, hogy mások szolgáljanak neki. Azért jött, hogy ő szolgáljon, odaadja az életét, és így sok embert megmentsen.”

10:38 *pohár* Jézus a reá váró rossz dolgokról beszélt. Ezek vállalása olyan nehéz, mint például meginni egy pohár nagyon rossz ízű folyadékot! **10:38** *bemerítkezéssel, ... bemerítkezniem* A bemerítkezés általában azt jelenti, hogy víz alá merítés, itt azonban egy különleges jelentése van — befedve lenni vagy beletemetve lenni a nehézségekbe.

Jézus meggyógyítja a vak embert

(Mt 20:29–34; Lk 18:35–43)

⁴⁶Ezután Jerikó városába mentek. Amikor Jézus és tanítványai már kifelé mentek Jerikóból, egy vak koldus, Timeus fia, Bartimeus az út szélén ült.

⁴⁷Amikor meghallotta, hogy a názáreti Jézus van ott, így kezdett el kiáltozni: „Dávid Fia†, Jézus! Segíts rajtam!”

⁴⁸Sokan rászóltak, hogy maradjon csöndben. Ő azonban még hangosabban kiáltotta: „Dávid Fia†! Könyörülj rajtam!”

⁴⁹Így hát Jézus megállt, és így szólt: „Hívjátok ide!”

Azok oda is hívták a vakot. Ezt mondták neki: „Bízzál! Kelj fel, mert Jézus hív téged!” ⁵⁰A vak kabátját ledobva felugrott, és Jézushoz ment.

⁵¹Jézus pedig megkérdezte tőle: „Mit akarsz? Mit tegyek érted?”

A vak férfi így válaszolt: „Tanító! Szeretnék újra látni!”

⁵²Jézus így szólt hozzá: „Menj, a hited megmentett téged!” A férfi újra látott, és követte Jézust az úton.

Jézus királyként vonul be Jeruzsálembe

(Mt 21:1–11; Lk 19:28–40; Jn 12:12–19)

11 ¹Amikor Jeruzsálem közelébe értek, elérték Bétfagét és Betániát az Olajfák hegyénél†. Jézus előreküldte két tanítványát. ²Ezt mondta nekik: „Menjetek be az elöttetek lévő faluba! Amint odaértek, találtok egy megkötött szamárcsikót, amin még soha senki nem ült. Oldjátok el, és hozzátok ide! ³Ha valaki megkérdezné tőletek: »Miért teszitek ezt?«, mondjátok azt: »Az Úrnak van szüksége rá, és hamarosan visszaküldi ide.«”

⁴A tanítványok elmentek, és kinn az utcán egy ajtó közelében találtak egy megkötött szamárcsikót. Eloldották. ⁵Néhány ott álló ember megkérdezte tőlük: „Miért oldjátok el azt a szamárcsikót?” ⁶A tanítványok azt válaszolták, amit Jézus mondott nekik, így elengedték őket. ⁷A szamárcsikót elvitték Jézushoz. Ráterítették a ruháikat, Jézus pedig felült a csikóra. ⁸Sokan leterítették kabátjukat az útra, mások pedig faágakat szórtak az útra, melyeket a mezőkön vágtak le. ⁹Akik előtte és utána mentek, mind ezt kiáltották:

„Hozsánna!*

Áldott, aki az Úr nevében jön!

Zsolt 118:26

¹⁰ Legyen áldott Dávidnak†,
a mi atyánknak eljövendő királysága!
Hozsánna a magasságban!”

¹¹Ezután Jézus bement Jeruzsálembe, belépett a Templomba†, és mindent megnézett. Mivel későre járt, tizenkét tanítványával együtt kiment Betániába.

Jézus megmondja, hogy a fügefafa el fog pusztulni

(Mt 21:18–19)

¹²Amikor másnap elindultak Betániából, Jézus éhes volt. ¹³Már távolról meglátott egy lombos fügefát. Odament, hogy megnézzze, talál-e rajta gyümölcsöt. Amikor azonban odaért, csak leveleket talált rajta, mert még

11:9 *Hozsánna* Görög szó, jelentése: „ments meg”. A szó a dicsőítés és éljenzés kifejezése lett.

nem volt itt a fügeérés ideje. ¹⁴Jézus így szólt a fügefához: „Soha többé ne egyen rólad senki gyümölcsöt!” Ezt a tanítványai is hallották.

Jézus a Templomban

(Mt 21:12–17; Lk 19:45–48; Jn 2:13–22)

¹⁵Ezután bementek Jeruzsálembe. Amikor beértek a Templomba[†], Jézus elkezdte kizavarni azokat, akik ott árultak és vásároltak. Felborította a pénzváltók asztalait és a galambárosok padjait is. ¹⁶Azt sem engedte meg, hogy bárki bármit átvigyen a Templomon. ¹⁷Ezután pedig így kezdte őket tanítani: „Nem az van megírva: »Az én házam imádság háza* lesz minden nép számára.«? Ti azonban rablók barlangjává tettétek azt!”*

¹⁸Amikor a főpapok[†] és a törvénytánítók ezt meghallották, keresni kezdték a módját, hogyan ölhetnék meg Jézust. De félték is tőle, mert az egész nép csodálkozott a tanításán. ¹⁹Amikor beesteledett, Jézus és a tanítványai kimentek a városból.

Jézus a hit hatalmát szemlélteti

(Mt 21:20–22)

²⁰Reggel ismét elmentek a fügefa mellett, és látták, hogy az a gyökeréig kiszáradt. ²¹Péter visszaemlékezett, és így szólt Jézushoz: „Tanító, nézd! A fügefa, amit megátkoztál, teljesen kiszáradt.”

²²Jézus így válaszolt: „Higgyetek Istenben! ²³Igazán mondom nektek: Ha valaki azt mondja ennek a hegynek: »Emelkedj fel, és ugorj a tengerbe!«, és szívében kételkedés nélkül hiszi, amit mond, megtörténik. ²⁴Ezért mondom nektek: ha bármit is kértek imában, higgyétek el, hogy megkaptátok, és a tiétek lesz az! ²⁵Ha bármikor elkezdtek imádkozni úgy, hogy panasz van bennetek valaki felé, bocsássatok meg annak, hogy mennyei Atyátok is megbocsáthassa a ti bűneiteket!” ²⁶*

A zsidó vezetők kétségbe vonják Jézus hatalmát

(Mt 21:23–27; Lk 20:1–8)

²⁷Ismét Jeruzsálembe mentek. Mialatt Jézus a Templomban[†] volt, odajöttek hozzá a főpapok[†], a törvénytánítók és a nép idős vezetői.

²⁸Megkérdezték tőle: „Milyen hatalommal teszed ezeket a dolgokat? Ki adta neked ezt a hatalmat?”

²⁹Jézus így válaszolt: „Kérdezek tőletek valamit. Ha válaszoltok a kérdésemre, akkor én is megmondom, hogy milyen hatalommal teszem mindezt. ³⁰Az, hogy János[†] bemerítette[†] az embereket, Istentől volt, vagy emberektől? Válaszolatok nekem erre!”

³¹Ezt megbeszélték egymás között, és ezt mondogatták: „Ha azt feleljük, hogy Istentől, akkor azt mondja majd: »Akkor miért nem hittetek benne?« ³²Ha viszont azt feleljük, hogy emberektől, akkor a nép fog haragudni ránk.” A vezetők ugyanis nagyon félték a néptől, mert mindenki azt gondolta, hogy János[†] valóban próféta[†] volt.

11:17 idézet: Ézs 56:7. **11:17** idézet: Jer. 7:11. **11:26** Néhány korai görög kéziratban megtalálható a 26. vers is: „Ha azonban ti nem bocsátotok meg valakinek, akkor mennyei Atyátok sem fogja megbocsátani a ti bűneiteket.”

³³Ezért így válaszoltak Jézusnak: „Nem tudjuk.”

Jézus pedig így felelt nekik: „Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem ezeket.”

Isten elküldi a Fiát

(Mt 21:33–46; Lk 20:9–19)

12¹Ezután Jézus történetek segítségével kezdte tanítani őket: „Egy férfi szőlőt ültetett. Kerítést épített köré, borprést[†] ásott, és tornyot is épített. Utána bérbé adta a kertet néhány szőlőmunkásnak, majd elutazott. ²Amikor eljött az ideje, elküldte egyik szolgáját a szőlőmunkásokhoz, hogy adják át a neki járó részt a szőlőskert terméséből. ³Ők azonban megfogták a szolgát, megverték, és üres kézzel küldték vissza. ⁴Ezután egy másik szolgáját küldte el hozzájuk. Őt fejbeverték, ⁵és tiszteletlenül bántak vele. Ekkor egy harmadik szolgát küldött. Őt megölték a szőlőmunkások. Ezután még sok mást is küldött. Közülük néhányat megverték, másokat pedig megöltek.

⁶Most már csak egyet tudott elküldeni: saját szeretett fiát. Végül őt is elküldte hozzájuk. Így gondolkodott: »A fiamat biztosan tisztelni fogják!«

⁷A szőlőmunkások azonban ezt mondták egymásnak: »Ő az örökös. Gyertek, öljük meg őt, hogy miénk legyen az örökség!« ⁸Azzal megfogták, megölték, majd kidobták a holttestét a szőlőskerten kívülre.

⁹Mit tesz majd ekkor a szőlősgazda? Eljön, megöli a munkásokat, a szőlőt pedig másnak adja ki. ¹⁰Vagy talán nem olvastátok, hogy mit mond az Írás[†]?

»Az a kő, amit az építők megvetettek,
lett a sarokkő[†].

¹¹ Ez az Úr munkája,
és csodálatos dolog látni ezt!«

Zsolt 118:22–23

¹²A nép vezetői el akarták fogni Jézust, de féltek a nép haragjától. Jól tudták ugyanis, hogy ezt a történetet róluk mondta. Így tehát otthagyták őt, és elmentek.

A zsidó vezetők megpróbálják csapdába csalni Jézust

(Mt 22:15–22; Lk 20:20–26)

¹³Odaküldtek hozzá néhány férfit a farizeusok[†] és a Heródes-pártiak[†] közül. Azt akarták, hogy ezek az emberek kérdéseikkel csapdába csalják Jézust, hogy így valami rosszat mondjon. ¹⁴Ezek a férfiak így szóltak hozzá: „Tanító! Tudjuk, hogy becsületes vagy, és nem törődsz azzal, hogy mások mit gondolnak rólad. Neked minden ember egyforma, és az igazságot tanítod Isten útjáról. Helyesnek tartod-e, hogy adót fizessünk a császárnak[†]? Fizessünk, vagy ne fizessünk?”

¹⁵Jézus azonban látta, hogy mi van a szívükben valójában. Így válaszolt nekik: „Miért akartok próbára tenni engem? Hozzatok ide egy ezüstpénzt, hadd nézzem meg!” ¹⁶Hoztak egyet, ő pedig így szólt: „Kinek a képe és írása ez?” Azok így válaszoltak: „A császáré[†].”

¹⁷Akkor Jézus azt mondta: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, Istennek pedig azt, ami Istené!” Nagyon megdöbbentek a válaszában.

Néhány szadduceus megpróbál csapdát állítani Jézusnak*(Mt 22:23–33; Lk 20:27–40)*

¹⁸Ezután néhány szadduceus[†] jött hozzá (ők nem hisznek a feltámadásban). Megkérdezték őt: ¹⁹„Tanító, Mózes[†] azt parancsolta nekünk, hogy amikor egy férj meghal, és a felesége ott marad gyermekek nélkül, a meghalt férfi testvére vegye feleségül az asszonyt, hogy gyermeket adjon testvérének.* ²⁰Volt egyszer hét fiútestvér. Az első megnősült, de meghalt gyermekek nélkül. ²¹A második feleségül vette az asszonyt, de ő is gyermek nélkül halt meg. A harmadik testvérral ugyanez történt. ²²A hét testvér közül egyiknek sem maradt utódja. Végül az asszony is meghalt. ²³A feltámadáskor, amikor feltámadnak, kinek a felesége lesz ez az asszony? Hisz mind a hét férfinak a felesége volt!”

²⁴Jézus így válaszolt nekik: „Azért tévedtek ilyen nagyot, mert nem ismeritek sem az Írást[†], sem Isten hatalmát. ²⁵Hiszen a feltámadás után az emberek nem nőülnek és nem mennek férjhez. Olyanok lesznek, mint az angyalok a mennyben. ²⁶De — ha már a halottak feltámadásáról beszélünk —, nem olvastátok Mózes könyvében az égő bokorról szóló leírást? Ott így szólt Isten Mózeshez: »Én vagyok Ábrahám[†] Istene, Izsák[†] Istene és Jákób[†] Istene.«.* ²⁷Isten azonban nem a halottak Istene, hanem az élőké.* Valóban nagy tévedésben vagytok.”

Melyik a legfontosabb parancsolat?*(Mt 22:34–40; Lk 10:25–28)*

²⁸Volt ott egy törvénytánító is, aki végighallgatta a beszélgetésüket. Mivel látta, hogy Jézus jól válaszolt nekik, megkérdezte: „Melyik parancsolat a legfontosabb?”

²⁹Jézus így felelt neki: „A legfontosabb parancsolat ez: »Halld meg, Izrael! Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr!« ³⁰és az, hogy: »Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szíveddel, teljes lelkeddel, teljes elméddel és minden erőddel!«* ³¹A második legfontosabb parancsolat ez: »Szeresd embertársadat, mint önmagadat!«* Ezeknél nincs nagyobb parancsolat.”

³²A törvénytánító így válaszolt: „Jól mondtad, Tanító, hogy Isten az egyetlen Úr. Valóban nincs más rajta kívül. ³³És minden felajánlásnál és áldozatnál fontosabb az, hogy az Urat, a mi Istenünket teljes szívünkkel, teljes elménkkel és minden erőnkkel szeressük, és az is, hogy úgy szeressük embertársainkat, mint önmagunkat.”

³⁴Jézus látta, hogy milyen bölcsen válaszolt a törvénytánító, és így szólt hozzá: „Nem vagy messze az Isten királyságától.” Ezután azonban senki sem mert több kérdést feltenni Jézusnak.

Dávid fia vagy Ura a Krisztus?*(Mt 22:41–46; Lk 20:41–44)*

³⁵Amikor Jézus a Templomban[†] tanított, megkérdezte: „Hogyan mondhatják a törvénytánítók, hogy a Krisztus[†] Dávid fia[†]? ³⁶Hiszen maga Dávid[†] mondta a Szent Szellem[†] által, hogy:

12:19 idézet: 5Móz 25:5–6. **12:26** idézet: 2Móz 3:6. **12:27** „Isten ... élőké.” A hangsúly azon van, hogy Ábrahám, Izsák és Jákób életben kell legyenek. **12:30** idézet: 5Móz 6:4–5. **12:31** idézet: 3Móz 19:18.

»Így szólt az Úr az én Uramhoz:

Úlj a jobb oldalamba,

amíg minden ellenséged hatalmad alá vetem!«

Zsolt 110:1

³⁷Ha tehát Dávid Urának nevezi Krisztust, akkor hogyan lehet Krisztus[†] Dávid fia?” A nagy tömeg örömmel hallgatta Jézust.

Jézus véleménye a törvénytánítókról

(Mt 23:1–36; Lk 20:45–47)

³⁸Jézus így tanított: „Vigyázzatok a törvénytánítókkal! Hosszú köntösben szeretnek járni, és szeretik, ha tisztelettel köszöntik őket a piacokon. ³⁹Szeretnek a főhelyekre ülni a zsinagógákban[†], és a legjobb helyeket elfoglalni a vacsorákon. ⁴⁰Elveszik az özvegyasszonyok vagyonát, és a látszat kedvéért hosszú imákat mondanak. Ezek az emberek súlyosabb büntetést kapnak majd.”

Az adakozás lényege

(Lk 21:1–4)

⁴¹Jézus a templompersellyel szemben ült. Figyelte, hogyan dobják be az emberek az aprópénzt a perselybe. Sok gazdag ember nagy összeget dobott be. ⁴²Majd jött egy szegény özvegyasszony is. Ő két rézpénzt* dobott bele, ami nagyon keveset ért.

⁴³Jézus magához hívta a tanítványait. Így szólt hozzájuk: „Igazán mondom, hogy ez az özvegyasszony többet tett a perselybe, mint bárki más. ⁴⁴Mert a többiek mind a feleslegükből adtak. Ő azonban szegénységéből mindent odaadott, amije csak volt, az egész vagyonát.”

Jézus megjövendöli a Templom lerombolását

(Mt 24:1–44; Lk 21:5–33)

13 ¹Amikor Jézus már kifelé ment a Templomból[†], egyik tanítványa így szólt hozzá: „Tanító! Nézd, milyen gyönyörűek ezek a kövek, és milyen csodálatosak ezek az épületek!”

²Jézus ezt mondta nekik: Nem marad itt kő kövön, mert mindent lerombolnak majd.”

³Ezután Jézus leült az Olajfák hegyén[†], szemben a Templommal[†]. Péter, Jakab és János félrehívták őt, és megkérdezték: ⁴„Mondd meg nekünk, mikor történnek meg mindezek? És mi mutatja majd meg, hogy itt az ideje, hogy ezek megtörténjenek?”

⁵Akkor Jézus így kezdte tanítani őket: „Vigyázzatok, nehogy valaki becsapjon titeket! ⁶Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik azt mondják: »Én vagyok az«. Sok embert félrevezetnek majd. ⁷Amikor háborúkról és háborús hírekről hallotok, ne ijedjete meg! Mindezeknek meg kell történni, de ezzel még nem jön el a vég. ⁸Nemzet nemzet ellen, és királyság királyság ellen támad majd. Sok helyen lesz földrengés, és az embereknek nem lesz mit enni. Ezek a dolgok olyanok lesznek, mint a szülési fájdalmak kezdete.

12:42 aprópénz Kis értékű réz pénzérme, pl. a zsidó „lepta”, amelynek értéke fél római „quadrán”. A „quadrán” volt a legkisebb római fémpénz.

⁹Jól vigyázzatok magatokra! Bíróságoknak adnak át titeket, és megvernek titeket a zsinagógákban[†]. Uralkodók és királyok elé kell állnotok miattam, hogy nekik is beszéljétek rólam. ¹⁰Előbb azonban minden népnek meg kell hallania az örömhírt. ¹¹Amikor elfognak, és bíróság elé állítanak titeket, ne aggódjatok előre amiatt, hogy mit mondjatok. Hanem azt mondjátok, ami megadatik nektek abban az órában. Mert nem ti lesztek azok, akik beszéltek, hanem a Szent Szellem[†] szól majd rajtatok keresztül.

¹²Akkor majd elárulja és halálra adja testvér a testvérét, és apa a gyermekét. A gyermekek pedig fellázadnak majd saját szüleik ellen, és halálra adják őket. ¹³Mindenki gyűlölni fog benneteket miattam. De aki mindvégig kitart mellettem, az megszabadul.

¹⁴Majd látjátok, hogy ott áll az a pusztítást okozó utálatos dolog*, ahol nem lenne szabad. (Aki olvassa, értse meg, hogy ez mit jelent!) Akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekre! ¹⁵Aki fent van a háza tetején, az ne jöjjön le, hogy valamit elvigyen a házból! ¹⁶Aki a mezőn van, ne menjen vissza a kabátjáért! ¹⁷Nagyon rossz lesz azokban a napokban a gyermeket váró asszonyoknak és a szoptató anyáknak. ¹⁸Imádkozzatok azért, hogy mindez ne télen történjen! ¹⁹A nyomorúság olyan nagy lesz azokban a napokban, mint amilyen még soha nem volt a világ teremtése óta egészen mostanáig, és amilyen nem is lesz újra. ²⁰Ha az Úr nem rövidítené le azt az időszakot, senki nem élné túl. De azok miatt, akiket ő kiválasztott, lerövidítette azokat a napokat. ²¹Ha akkor bárki ezt mondja nektek: »Nézd csak, itt van a Krisztus[†]!« vagy »Látod, ott van!« Ne higgyetek neki! ²²Mert hamis krisztusok és hamis próféták[†] jelennek majd meg. Csodákat* és jeleket tesznek, hogy ha lehet, félrevezessék Isten választottait is. ²³De ti vigyázzatok, hiszen én előre mondtam már nektek ezeket!

²⁴Abban az időben, a nyomorúság ideje után,

»elsötétül majd a nap,
és a hold sem világít többé,

²⁵ a csillagok lehullanak az égről,
és az ég erői is megremegnek.«

Ézs 13:10; 34:4

²⁶Akkor majd meglátják, amint az Emberfia[†] eljön a felhőkben, nagy hatalommal és dicsőséggel. ²⁷Az Emberfia elküldi az angyalokat, és összegyűjti választottait a négy égtáj felől, a föld szélétől az ég széléig.

²⁸Tanuljátok meg, amire a fügefafa tanít benneteket! Amikor zsenge lesz az ága, és leveleket kezd hajtani, tudjátok, hogy közel van már a nyár. ²⁹Ugyanígy amikor látjátok, hogy mindezek megtörténnek, tudjátok, hogy közeledik már az idő. Sőt, az ajtó előtt áll. ³⁰Igazán mondom nektek: Nem múlik el ez a nemzedék, amíg mindezek a dolgok meg nem történnek. ³¹Az ég és a föld elmúlik. Az én beszédeim azonban soha nem múlnak el.

³²Senki sem tudja, hogy mikor érkezik el az a nap, vagy az az óra: sem a mennyei angyalok, sem a Fiú, hanem csak az Atya. ³³Vigyázzatok tehát, és legyetek készen, mert nem tudjátok, hogy mikor történik meg mindez! ³⁴Olyan ez, mint amikor valaki hosszú útra megy, és elhagyja otthonát. A

13:14 pusztító utálatosság Dán 9:27; 11:31; 12:11. **13:22** Csodákat Itt: a Sátán ereje által cselekedett hatalmas tettek.

háza szolgáira bízva, és mindegyiküknek külön feladatot ad. A kapuőrnek megparancsolja, hogy legyen éber. ³⁵Legyetek tehát ti is éberek, mert nem tudjátok, mikor jön vissza a ház ura: este, éjfélkor vagy hajnalban! ³⁶Ha hirtelen jön vissza, nehogy alva találjon titeket! ³⁷Amit most nektek mondom, mindenkinek mondom: »Legyetek éberek!«

A vallási vezetők Jézus megöletését tervezik

(Mt 26:1–5; Lk 22:1–2; Jn 11:45–53)

14 ¹Már csak két nap volt hátra a Pászka[†] és a kovásztalan kenyerek ünnepeig[†]. A főpapok[†] és a törvénytanárok keresték a módját, hogy csellel elfogják és megöljék Jézust. ²Ezt mondták: „Az ünnep alatt nem tehetjük, mert a nép fellázad.”

Egy asszony különleges tette

(Mt 26:6–13; Jn 12:1–8)

³Amikor Jézus Betániában volt, asztalhoz ült a leprás[†] Simon házában. Akkor odajött hozzá egy asszony, kezében egy alabástrom[†] edénnyel, amely tele volt nárdusolajból[†] készült drága illatszerrel. Az asszony felnyitotta az alabástrom edényt, és Jézus fejére öntötte az illatszert.

⁴Néhányan felháborodtak ezen. Ezt mondták egymásnak: „Miért kell így pazarolni az illatszert? ⁵Ezt az illatszert el lehetett volna adni háromszáz ezüstpénzért, a pénzt pedig szétosztani a szegények között.” És megharagudtak az asszonyra.

⁶De Jézus ezt mondta nekik: „Hagyjátok őt! Miért bántjátok? Hiszen jót tett velem. ⁷Szegények mindig lesznek köztetek, rajtuk bármikor segíthettek. Én azonban nem leszek mindig veletek. ⁸Ez az asszony megtett mindent, amit csak tehetett. Amikor a testemre öntötte az illatszert, a temetésemre készítette elő azt. ⁹Igazán mondom nektek: ahol hirdetni fogják az örömhírt, megemlékeznek majd arról, amit ez az asszony tett.”

Júdás megegyezik Jézus ellenségeivel

(Mt 26:14–16; Lk 22:3–6)

¹⁰Ekkor Júdás Iskáriótes — aki a tizenkét tanítvány egyike volt — elment a főpapokhoz, hogy Jézust a kezükre adja. ¹¹Ők nagyon megörültek ennek, és pénzt ígértek neki. Júdás ettől kezdve kereste az alkalmat, hogy átadja nekik Jézust.

A pászkavacsora

(Mt 26:17–25; Lk 22:7–14, 21–23; Jn 13:21–30)

¹²A kovásztalan kenyerek ünnepe[†] első napján, amikor szokás szerint feláldozzák a pászka[†] barmot, tanítványai így szóltak Jézushoz: „Hol akarod megenni a pászkavacsorát? Hol készítsük el neked?”

¹³Jézus elküldte két tanítványát, és ezt mondta nekik: „Menjetek be a városba. Ott találkoztok majd egy férfival, aki egy korsó vizet visz. Kövessétek őt! ¹⁴Ahová bemegy, mondjátok a ház gazdájának: »A tanító azt kéri, hogy mutasd meg azt a helyet, ahol megeheti a pászkavacsorát[†] a tanítványaival.« ¹⁵Ő majd mutat nektek egy nagy, berendezett szobát a ház felső emeletén, amely készen áll számotokra. Ott készítsétek el a pászkavacsorát!”

¹⁶Tanítványai elindultak, és bementek a városba. Ott mindent pontosan úgy találtak, ahogyan Jézus előre megmondta nekik. Így elő is készítették a pászkavacsorát[†].

¹⁷Mire este lett, megérkezett Jézus a tizenkettővel. ¹⁸Miközben az asztalnál ettek, így szólt hozzájuk Jézus: „Igazán mondom nektek: közületek valaki elárul engem — valaki, aki együtt eszik velem.”

¹⁹Nagyon elszomorodtak, és egymás után kérdezték: „Ugye, nem én vagyok az?”

²⁰Ő így válaszolt: „Egy a tizenkettő közül, aki velem együtt mártogatja a kenyerét a tálba. ²¹Pontosan az történik majd az Emberfiával[†], amit előre megírtak róla. De szörnyű lesz annak, aki elárulja őt! Jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem született volna!”

Az úrvacsora

(Mt 26:26–30; Lk 22:15–20; 1Kor 11:23–25)

²²Mialatt vacsoráztak, Jézus kezébe vette a kenyeret, és hálát adott Istennek. Megtörte, odaadta tanítványainak, és így szólt: „Vegyétek, ez az én testem.”

²³Ezután kezébe vette a poharat, és hálát adott Istennek. Majd odaadta tanítványainak is, akik mindannyian ittak belőle.

²⁴Így szólt hozzájuk: „Ez az én vérem, amivel elkezdődik a szövetség. Ez a vér sok emberért ki lesz ontva. ²⁵Igazán mondom nektek: mostantól nem iszom ebből a borból addig a napig, amíg Isten királyságában nem iszom az újat.”

²⁶Ezután énekeltek Istennek, és felmentek az Olajfák hegyére[†].

Jézust minden tanítványa magára fogja hagyni

(Mt 26:31–35; Lk 22:31–34; Jn 13:36–38)

²⁷Ott Jézus így szólt hozzájuk: „Mindannyian elveszítitek majd a hiteteket, mert meg van írva:

»Megölöm a pásztort, és szétszaladnak a juhok.«

Zak 13:7

²⁸De miután feltámadtam, előttetek megyek Galileába.”

²⁹Péter ekkor így szólt Jézushoz: „Még ha mindenki el is veszti a hitét, én nem fogom elveszíteni a hitemet!”

³⁰Jézus így felelt neki: „Igazán mondom neked: Még ma éjszaka, mielőtt kétszer megszólalna a kakas, háromszor fogod letagadni, hogy ismeresz engem.”

³¹Péter azonban tovább mondta: „Még akkor sem tagadlak le, ha veled együtt kell meghalnom!” A többiek is ugyanezt mondták.

Jézus egyedül imádkozik

(Mt 26:36–46; Lk 22:39–46)

³²Ekkor megérkeztek egy Gecsemáné nevű helyre. Ott így szólt Jézus a tanítványaihoz: „Üljetek le itt, amíg imádkozom!” ³³Pétert, Jakabot és Jánost magával vitte. Hirtelen nyugtalanság és szomorúság töltötte el. ³⁴Így szólt hozzájuk: „Megszakad a szívem a szomorúságtól. Maradjatok azért itt, és maradjatok ébren!”

³⁵Ezután kissé továbbment. Leborult a földre, és azért imádkozott, hogy amennyiben lehetséges, ne kelljen elszenvednie mindazt, ami rá vár. ³⁶Így

imádkozott: „Abba*, Atyám! Neked minden lehetséges. Kérlek, vedd el tőlem a szenvedésnek ezt a poharát*! De ne azt tedd, amit én akarok, hanem azt, amit te akarsz!”

³⁷Ezután visszament a tanítványokhoz, és alva találta őket. Így szólt Péterhez: „Péter, te alszol? Egy órán át sem tudtál ébren maradni velem? ³⁸Maradjatok ébren, és imádkozzatok, hogy ne esetek kísértésbe! Mert a szellem azt akarja tenni, ami jó, de a test gyenge.”

³⁹Ezután Jézus megint elment, és ugyanúgy imádkozott, mint korábban. ⁴⁰Amikor visszament hozzájuk, ismét alva találta őket, mert képtelenek voltak nyitva tartani a szemüket. Nem tudták, hogy mit mondjanak neki.

⁴¹Amikor harmadszorra ment vissza, így szólt hozzájuk: „Még mindig alszotok és pihentek? Most már elég! Eljött az idő, hogy az Emberfiát† elárulják. ⁴²Keljetek fel! Induljunk! Itt jön az az ember, aki elárul engem.”

Jézus letartóztatása

(Mt 26:47–56; Lk 22:47–53; Jn 18:3–12)

⁴³Jézus még beszélt, amikor megjelent Júdás, a tizenkét tanítvány egyike. Egy kardokkal és botokkal felfegyverzett tömeg jött vele, akiket a főpapok†, a törvénytanárok és a nép idős vezetői küldtek.

⁴⁴Az áruló megmondta nekik, hogy mi lesz a jel: „Akit megcsókolok, azt fogjátok el, és vigyétek el őrizettel!” ⁴⁵Amikor Júdás megérkezett, egyenesen Jézushoz ment. Így szólt hozzá: „Tanító!” — és megcsókolta Jézust. ⁴⁶Akkor ők megragadták és elfogták Jézust. ⁴⁷Valaki, aki a közelben állt, kihúzta a kardját. Lechapott a karddal a főpap† szolgájára, és levágta az egyik fülét.

⁴⁸Jézus ekkor így szólt a tömeghez: „Miért jöttetek kardokkal és botokkal ellenem, mintha rabló lennék? ⁴⁹Hiszen mindennap ott voltam köztetek, amikor a Templomban† tanítottam. Akkor miért nem fogtatok el? Azért történt ez így, hogy beteljesedjen az, ami az Írásokban meg van írva.” ⁵⁰Tanítványai ekkor mind elhagyták Jézust, és elfutottak.

⁵¹Egy fiatalember azonban követte őt. Nem volt rajta más, csak egy vászonruha. Amikor őt is megpróbálták elfogni, ⁵²ruháját kezükben hagyva meztelenül elmenekült.

Jézus a zsidó vezetők előtt

(Mt 26:57–68; Lk 22:54–55, 63–71; Jn 18:13–14, 19–24)

⁵³Ezután a főpaphoz† vezették Jézust. Odagyűltek mind a főpapok, a nép idős vezetői és a törvénytanárok is. ⁵⁴Péter távolról követte Jézust, és bement a főpap udvarába is. A szolgákkal együtt leült ő is a tűz mellé, hogy megmelegedjen.

⁵⁵A főpapok† az egész Főtanáccsal† együtt olyan bizonyítékot kerestek Jézus ellen, amely alapján halálra ítélik. De ilyet nem találtak. ⁵⁶Sok hamis tanú szólt ugyan ellene, de amiket mondtak, azok nem egyeztek meg egymással.

⁵⁷Ekkor néhány másik hamis tanú állt fel. Ők így szóltak: ⁵⁸„Hallottuk, amikor ez az ember* azt mondta: »Lerombolom ezt a Templomot†, amit

14:36 Abba Arám szó, jelentése: „apuka”; gyermekek használják. **14:36** pohár Jézus a reá váró rossz dolgokról beszélt. Ezek vállalása olyan nehéz, mint például meginni egy pohár nagyon rossz ízű folyadékot. **14:58** ez az ember Jézus. Az ellenségei elkerülték nevének használatát.

emberek építettek. És három nap alatt felépíték helyette egy másikat, amit nem emberi kéz épített.»⁵⁹ De még így sem egyezett, amit mondtak.

⁶⁰Ekkor kiállt középre a főpap†, és megkérdezte Jézust: „Semmit sem felelsz arra, amivel ezek az emberek vádolnak?”⁶¹ Jézus azonban továbbra is csak hallgatott, és nem válaszolt.

Ekkor újból megkérdezte őt a főpap†: „Tényleg te vagy a Krisztus†, az Áldott Isten Fia?”

⁶²Jézus így válaszolt neki: „Én vagyok. Meglátjátok majd az Emberfiát†, amint ott ül a Hatalmas Isten jobbján, és eljön az ég felhőin.”

⁶³A főpap† erre megszaggatta ruháját, és így szólt: „Ugyan miért kellene ezek után még több tanú? ⁶⁴Hiszen hallottátok ezeket az Istent gyalázó szavakat! Mi a véleményetek?”

Erre mindannyian a tanácsban úgy határoztak, hogy Jézus bűnös, és meg kell halnia.

⁶⁵Néhányan elkezdtek köpdösni őt, majd letakarták az arcát, megütötték, és ezt mondták: „Most prófétáld meg, hogy ki ütött meg téged!” Ezután a szolgák is ütni kezdték őt.

Péter fél bevallani, hogy ismeri Jézust

(Mt 26:69–75; Lk 22:56–62; Jn 18:15–18, 25–27)

⁶⁶Ezalatt Péter még mindig ott volt az udvarban. Egyszer csak megjelent a főpap† egyik fiatal szolgálólánya is. ⁶⁷Amint meglátta a tűznél melegedő Pétert, közelről is megnézte őt.

Így szólt: „Te is a názáreti Jézussal voltál!”

⁶⁸Péter azonban letagadta, és ezt mondta: „Nem tudom, de nem is értem, hogy mit beszélsz!” Azzal kiment a kapu közelébe.*

⁶⁹A szolgálólány azonban meglátta Pétert, és ismét így szólt a körülötte állókhoz: „Ez az ember is közénk tartozik!”⁷⁰ Ő pedig ismét letagadta.

Egy rövid idő múlva az ott állók így szóltak Péterhez: „Te egészen biztos, hogy közénk tartozol, hiszen te is galileai vagy.”

⁷¹Péter azonban átkozódni és esküdözni kezdett: „Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek!”

⁷²Ebben a pillanatban másodszor is megszólalt a kakas. Ekkor Péternek eszébe jutottak Jézus szavai: „Mielőtt a kakas kétszer megszólalna, háromszor fogsz letagadni engem.” Péter sírva fakadt.

Pilátus helytartó kihallgatja Jézust

(Mt 27:1–2, 11–14; Lk 23:1–5; Jn 18:28–38)

15¹Amint reggel lett, összeültek a főpapok†, a nép idős vezetői, a törvénytanárok, valamint az egész Főtanács†, és döntést hoztak. Megkötözték Jézust, elvitték Pilátushoz, és átadták neki.

²Pilátus megkérdezte tőle: „Te vagy a zsidók királya?”

Ő így válaszolt: „Úgy van, ahogy mondod.”

³A főpapok† sok mindennel vádolták Jézust. ⁴Ezért Pilátus újból megkérdezte őt: „Nem felelsz semmit? Nézd, mi mindennel vádolnak téged!”

⁵Jézus azonban továbbra is csak hallgatott. Pilátus ezen nagyon csodálkozott.

14:68 Több görög másolat hozzáteszi: „akkor a kakas megszólalt.”

Pilátus sikertelen kísérlete Jézus szabadon engedésére*(Mt 27:15–31; Lk 23:13–25; Jn 18:39–19:16)*

⁶A Pászká ünnepe[†] alkalmával Pilátus szokás szerint szabadon engedett egy foglyot, akit kértek tőle. ⁷Volt ott akkor egy Barabbás nevű fogoly is, aki a lázadókkal együtt volt börtönben. Ezek az emberek nemcsak fellázdáltak, hanem gyilkoltak is. ⁸A tömeg odajött Pilátushoz, és arra kérte őt, hogy most is tegye meg, amit ilyenkor tenni szokott.

⁹Pilátus megkérdezte tőlük: „Akarjátok, hogy szabadon engedjem nektek a zsidók királyát?” ¹⁰Mert jól tudta, hogy a főpapok[†] féltékenyek voltak Jézusra, és ezért adták át neki őt. ¹¹A főpapok azonban felbízatták a tömeget, hogy inkább azt kérjék Pilátustól, hogy Barabbást engedje szabadon.

¹²Pilátus újból megkérdezte őket: „Hát azzal mit tegyek, akit ti a zsidók királyának neveztek?”

¹³Azok visszakiáltottak: „Feszítsd keresztre!”

¹⁴Pilátus rákérdezett: „Miért? Mi rosszat tett?”

Ők azonban még hangosabban kiáltották: „Feszítsd keresztre!”

¹⁵Mivel Pilátus a nép kedve szerint akart cselekedni, szabadon engedte nekik Barabbást. Jézust pedig megkorbácsoltatta, és átadta a katonáknak, hogy feszítsék keresztre.

¹⁶A katonák bevezették Jézust a helytartói palota belső udvarába, és összehívták az egész csapatot. ¹⁷Bíborszínű köntöst adtak rá, fejére pedig tövisből font koronát tettek. ¹⁸Ezután így köszöntötték: „Éljen a zsidók királya!” ¹⁹Majd nádszállal ütögették a fejét, leköpdösték, és térdre borultak előtte. ²⁰Amikor befejezték a gúnyolódást, levették róla a bíborköntöst, és ráadták a saját ruháját. Ezután elvezették, hogy megfeszítsék.

Jézus keresztre feszítése*(Mt 27:32–44; Lk 23:26–43; Jn 19:17–27)*

²¹Útközben találkoztak egy férfival, aki éppen a mezőről jött. Cirénei származású volt, Simonnak hívták. Alexander és Rufusz apja volt. Arra kényszerítették a katonák, hogy vigye Jézus keresztjét. ²²Elvitték egy helyre, amelyet Golgotának hívtak. Ez azt jelenti: »Koponya-hely«. ²³Ott mirhával kevert bort adtak neki, de nem fogadta el. ²⁴Majd keresztre feszítették Jézust. Ezután a katonák szétosztották a ruháit, és sorsot vetettek, hogy eldöntsék, ki melyiket kapja meg.

²⁵Reggel kilenc óra volt, amikor keresztre feszítették. ²⁶Az ellene szóló vád is a keresztre volt írva: „A ZSIDÓK KIRÁLYA”. ²⁷Vele együtt két rablót is megfeszítettek. Egyiket a bal, másikat pedig a jobb oldalán. ^{28*} ²⁹Az emberek, akik arra mentek, sértegették őt. Fejüket rázva így szóltak: „Na! Hát te vagy az, aki lerombolod a Templomot[†], és három nap alatt újra felépíted? ³⁰Gyere le a keresztről, és mentsd meg magad!”

³¹A főpapok[†] és a törvénytanárok szintén gúnyolták Jézust, és ezt mondták egymásnak: „Másokat megmentett, magát mégsem tudja megmenteni!”

15:28 Egyes görög kéziratokban megtalálható a 28. vers is: „És így beteljesedett az Írás szava, miszerint: »És bűnösök közé tették őt.«”

³²Jöjjen le most a keresztről a Krisztus[†], Izrael királya! Ha ezt látjuk, hinni fogunk.” Még azok is sértegették őt, akik vele együtt voltak keresztre feszítve.

Jézus halála

(Mt 27:45–56; Lk 23:44–49; Jn 19:28–30)

³³Délben sötétség lett, és beborította az egész földet délután három óráig. ³⁴Délután háromkor Jézus hangosan felkiáltott: „Elói, Elói, lámá sabaktáni!” Ez azt jelenti: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”*

³⁵Amikor az ott állók közül néhányan meghallották ezt, így szóltak: „Nézzétek, Illést hívja!”*

³⁶Akkor valaki elszaladt, ecetbe mártott egy szivacsot, felszúrta egy bot végére, majd Jézusnak nyújtotta, hogy igyon. Ezt mondta: „Várjatok! Lássuk, eljön-e érte Illés[†], hogy levegye őt a keresztről!”

³⁷Ekkor Jézus hangosan felkiáltott, és meghalt.

³⁸A templom függönye[†] felülről lefelé egészen az aljáig kettészakadt. ³⁹Amikor a százados — aki ott állt vele szemben — látta, hogy Jézus hogyan halt meg, így szólt: „Ez az ember valóban Isten Fia volt!”

⁴⁰Volt ott néhány asszony, akik távolról figyelték Jézust. Köztük volt a magdalai Mária, és az a Mária, aki a fiatalabb Jakabnak és Józsefnek volt az anyja, valamint Salomé. ⁴¹Amikor Jézus Galileában volt, ők voltak azok, akik követték őt és szolgáltak neki. De volt ott még sok más asszony is, akik Jézussal együtt mentek fel Jeruzsálembe.

Jézust sírba helyezik

(Mt 27:57–61; Lk 23:50–56; Jn 19:38–42)

⁴²Esteledett. Ez volt az előkészület napja, azaz a szombat[†] előtti nap. ⁴³Eljött az Arimátiából való József, aki a nagytanács tagja volt, és az emberek nagyon tisztelték őt. Ő maga is várta Isten királyságának eljövételét. Bátran elment Pilátushoz, és elkérte tőle Jézus testét. ⁴⁴Pilátus csodálkozott, hogy Jézus ilyen hamar meghalt. Ezért magához hívatta a századosot, és megkérdezte tőle, meghalt-e már. ⁴⁵Miután meghallgatta a százados jelentését, átadta a testet Józsefnek. ⁴⁶József vásznat vásárolt. Levette Krisztus[†] testét, betekerte a vászonba, és elhelyezte egy sziklába vájt sírba. Ezután követ hengerített a sír bejárata elé. ⁴⁷A magdalai Mária és Mária, József anyja, látták, hogy hová tették Jézus testét.

Jézus feltámadásának híre

(Mt 28:1–8; Lk 24:1–12; Jn 20:1–10)

16¹Miután elmúlt a szombat[†], a magdalai Mária, Mária, a Jakab anyja és Salomé illatszereket vásároltak, hogy elmehessenek, és megkenhessék Jézus testét. ²A hét első napján korán reggel kimentek a sírhoz. ³Az asszonyok azt kérdezték egymástól: „Ki fogja elhengeríteni nekünk a követ a sír bejáratától?”

15:34 idézet: Zsolt 22:2. **15:35** „Illést hívja!” „Én Istenem!” = „Éli” (héberül) vagy „Eloi” (arámul), amely nagyon hasonlóan hangzott Illés nevéhez. (Illés Isten ismert képviselője (profétája) volt az i.e. 850 körül.)

⁴Amikor azonban felnéztek, meglátták, hogy valaki már elhengerítette a követ, pedig az nagyon nagy volt. ⁵Amikor beléptek a sírba, jobboldalt egy fiatal férfit láttak fehér ruhában ülni. Nagyon megijedtek.

⁶Ő azonban így szólította meg őket: „Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Feltámadt! Nincs itt. Nézzétek, ez az a hely, ahol feküdt. ⁷Menjete el, és mondjátok el a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába. Ott majd meglátjátok őt, pontosan úgy, ahogyan azt előre megmondta nektek.”

⁸Kimentek hát a sírból, és elfutottak onnan, mert megijedtek, és összezavarodtak. Nem is szóltak erről senkinek, mert féltek.*

Jézus megjelenik néhány tanítványának

(Mt 28:9–10; Lk 24:13–35; Jn 20:11–18)

⁹Miután Jézus a hét első napján korán reggel feltámadt, először a magdalai Máriának jelent meg, akiből korábban hét gonosz szellemet űzött ki. ¹⁰Mária azonnal elindult, hogy elmondja ezt Jézus tanítványainak, akik gyászoltak és sírtak. ¹¹Amikor meghallották, hogy Jézus él és hogy Mária látta is őt, nem hitték el.

¹²Ezután más alakban jelent meg két tanítványnak is, akik épp vidékre mentek. ¹³Miután visszatértek, elmondták ezt a többieknek. Ők azonban nem hittek nekik.

Jézus beszél a tanítványaival

(Mt 28:16–20; Lk 24:36–49; Jn 20:19–23; ApCsel 1:6–8)

¹⁴Később Jézus megjelent a tizenegynek is, amikor éppen ettek. Szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, amiért nem hittek azoknak, akik a feltámadása után látták őt.

¹⁵Ezután így szólt hozzájuk: „Menjete el a föld minden részére! Hirdessétek az örömhírt[†] minden embernek! ¹⁶Aki hisz és bemeztkezik[†], az mind megszabadul. Aki azonban nem hisz, arra ítélet vár. ¹⁷Ezek a jelek kísérik azokat, akik hisznek: Gonosz szellemeket űznek ki a nevemben. Új nyelveken szólnak. ¹⁸Ha kígyókat vesznek fel kezükkel, és ha halálos mérget isznak, nem árt meg nekik. Betegekre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.”

Jézus visszamegy a mennybe

(Lk 24:50–53; ApCsel 1:9–11)

¹⁹Miután az Úr Jézus ezeket elmondta a tanítványainak, felemeltetett a mennybe, és Isten jobb oldalára ült. ²⁰Az apostolok ezután elindultak, és mindenhol hirdették az örömhírt[†]. Az Úr pedig együtt munkálkodott velük, és csodákkal erősítette meg, hogy az örömhír, amiről beszélnek, igaz.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>